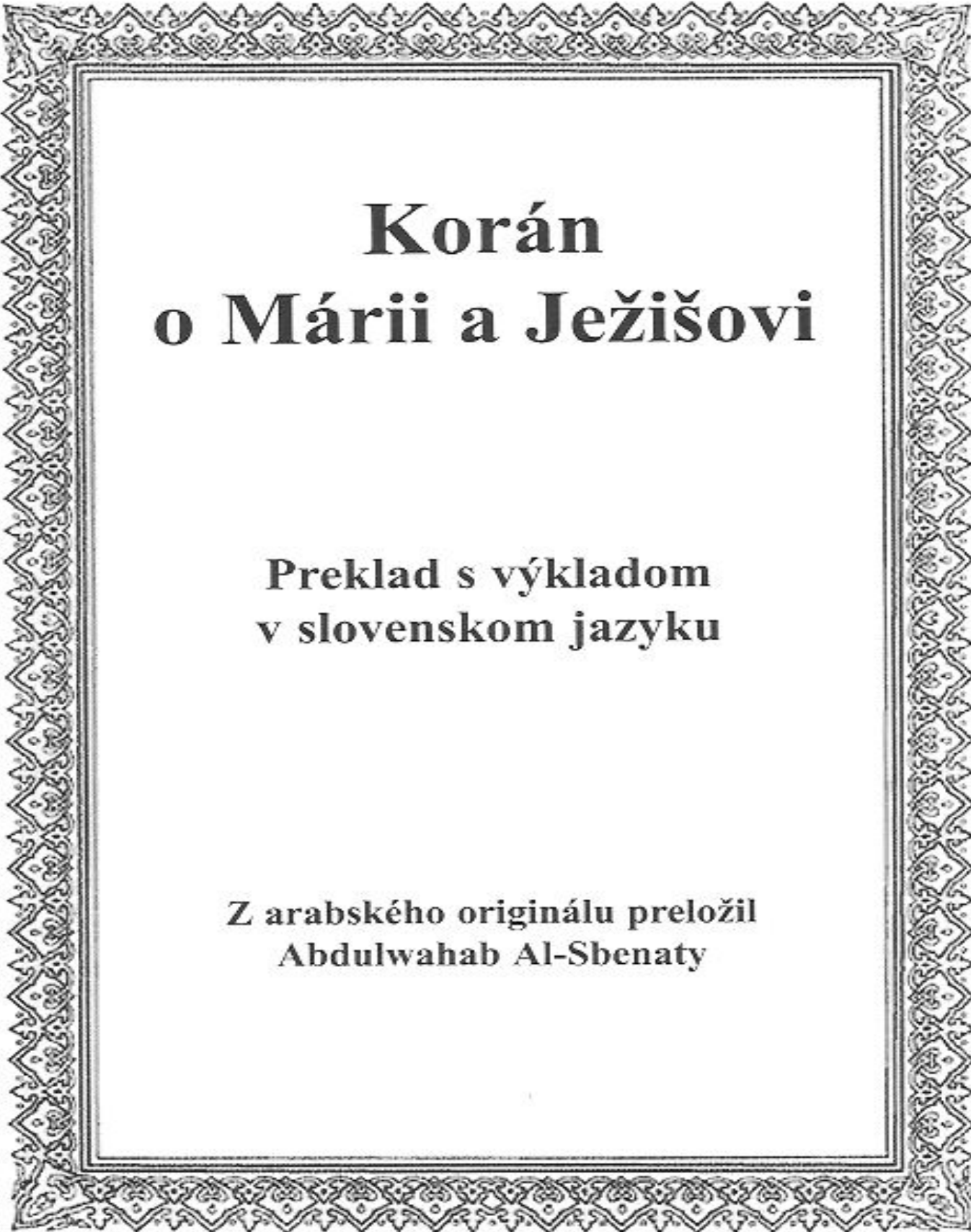

Korán
o Márii a Ježišovi

Preklad s výkladom
v slovenskom jazyku

Korán o Márii a Ježišovi

**Preklad s výkladom
v slovenskom jazyku**

**Z arabského originálu preložil
Abdulwahab Al-Sbenaty**

I
S
L
A
M
S
K
É

P
U
B
L
I
K
Á
C
I
E

Korán o Márii a Ježišovi

Autor:

Abdulwahab Al-Sbenaty

Prvé vydanie
Bratislava 2000

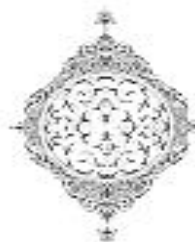
© Abdulwahab Al-Sbenaty

Vydal: ALJA s.r.o., Bratislava

ISBN 80-968262-9-8

Obsah

Úvod -----	4
Príbeh Márie a Ježiša v Koráne -----	9
Verše Koránu s výkladom:	
Ľud Imránov -----	2
Ženy -----	29
Prestretý stôl -----	33
Veriaci -----	44
Ozdoby -----	45
Železo -----	47
Zovretý šík -----	48
Mária -----	50
Krava -----	79
Slovník -----	82
Záver -----	85
Použitá literatúra -----	89

Úvod:

Islam a kresťanstvo sú náboženstvá, ktoré majú mnoho spoločného. V prvom rade je to skutočnosť, že boli zoslané jedným a tým istým Bohom všemohúcim.

V Koráne nájdeme preto aj niektoré udalosti, ktoré sú spojené so vznikom kresťanstva, resp. s narodením Panny Márie a Ježiša (Požehnanie a mier s nimi).

Nachádza sa tu i správa zoslaná Bohom vševediacim o veciach a udalostiach, o ktorých sa medzi sebou židia a kresťania navzájom sporili. Ide napr. o narodenie Ježiša Krista.

V závere tejto správy však nachádzame aj odkaz týkajúci sa tak kresťanov, židov ako i muslimov. Prostredníctvom tejto správy Boh najvyšší objasňuje základný princíp, s ktorým prišiel Noe, Abrahám, Ježiš, Muhammad, ale i všetci ostatní Boží poslovia, ktorí boli ľuďom poslaní. Všetci hlásali jedno a to isté, aby ľudia uctievali len jedného jediného Boha, ktorý je Pánom všetkých ľudí a tvorstva. V tejto správe je však aj ponaučenie a výstraha pre muslimov, aby nenasledovali tú istú cestu, akou sa vydali prví kresťania a aby ich láska k prorokovi Muhammadovi (Požehnanie a mier s ním) neprerástla do takej miery, aby z neho urobili rovného Bohu.

V Koráne bolo prorokovi Muhammadovi zoslané:

"A medzi ľuďmi Knihy (medzi židmi a kresťanmi) sú takí, ktorí veria v Boha a v to, čo vám bolo zoslané (čo bolo muslimom zoslané) i v to, čo bolo zoslané im (v posolstvách a Knihách, ktoré boli predtým od Boha ľuďom zoslané), sú Bohu pokorní;

a nevymieňajú Božie znamenia za lacný cieľ (za nejaký pôžitok z pôžitkov sveta pozemského). Tí (títo veriaci) budú mať svoju odmenu u Pána svojho. A Boh je rýchly v zúčtovaní.

(Korán 3:199)

Práve tento verš bol najväčším podnetom na napísanie predloženej publikácie, ktorá ma za cieľ oboznámiť čitateľov s tým, čo bolo o Ježišovi a jeho matke v Koráne zoslané a objasniť základný rozdiel, ktorý medzi islamom a kresťanstvom existuje. Boh najvyšší však muslimom, židom i kresťanom v Koráne dáva odpoveď na otázku ako tieto náboženstvá zosúladiť a priviesť ich k jednotnej viere. Túto odpoveď nachádzame vo verši (3:64).

V slovenskom jazyku dosiaľ nevyšla publikácia, ktorá by sa zaoberala podobnou témou a ktorá by poskytla skutočný a neskreslený prehľad toho, čo bolo v Koráne o kresťanstve zoslané. Táto skutočnosť nás nakoniec primäla k tomu, že sme si museli zvoliť náročnú cestu pri spracovaní uvedenej témy a uviesť i preklad príslušných veršov spolu s ich výkladom. Čitateľ tak bude mať prístup k presnému prekladu týchto veršov, a tým aj reálnejšiu možnosť posúdiť ich obsah.

Verše týkajúce sa udalosti narodenia Panny Márie a Ježiša (P.) sú vo veľkej miere obsiahnuté vo dvoch kapitolách. Prvá sa nazýva "Prestretý stôl" a je v nej okrem iného spomenutý aj príbeh poslednej večere a prestretého stola, ktorý bol Ježišovi a jeho učeníkom od Boha zoslaný, druhá kapitola sa nazýva "Mária". Okrem týchto kapitol mnohé verše týkajúce sa danej témy nájdeme aj v iných kapitolách. Verše sme zoradili podľa ich poradia v jednotlivých kapitolách, aby tak mali určitý sled, s výnimkou kapitoly "Mária" a verša (2:62), ktoré uvádzame až na konci knihy. Kapitolu o Márii uvádzame celú.

V nadväznosti na naše predchádzajúce skúsenosti pri preklade tridsiatej časti Koránu sme sa rozhodli čo najmenej zasahovať do pôvodného textu a čo najmenej používať pôvodné arabské slová. Ku každému veršu sme pripojili úplný výklad, ktorý by mal odstrániť akékoľvek nejasnosti pri čítaní textu veršov. Vyriešili sme tak dilemu ako čo najviac zachovať pôvodný text a pritom objasniť podstatu a význam verša.

Pri porovnaní prekladu veršov s inými dostupnými prekladmi by sa čitateľ mohol stretnúť s malými, ale niekedy i väčšími rozdielmi, čo sa týka použitých pojmov, ktoré ale môžu v konečnom dôsledku ovplyvniť i celkový význam veršov. Z tohto dôvodu poznamenávame, že pri preklade veršov obsiahnutých v tejto publikácii sa najväčšie úsilie vynaložilo práve na to, aby použité pojmy a slová čo najviac zodpovedali arabskému originálu.

Preklad v prvom rade zachováva autenticnosť textu samotného Koránu. Obsah výkladov a komentárov bol prevzatý z kníh najvýznamnejších islamských vedcov, ktorí sa zaoberali výkladom Koránu zo skoršieho obdobia islamu. Sú to: al-Tabari, Ibn Kesír a al-Žalálejn, z novodobých je to výklad Safwat al-Tafásir, ktorý napísal profesor islamských štúdií na Islamskej univerzite v Medine v Saudskej Arábii. Ďalej sme použili dva preklady do anglického jazyka a preklady do jazyka českého.

Samotná práca sa začína úvodom, niekoľkými riadkami o narodení Panny Márie a Ježiša a potom nasleduje preklad veršov s výkladom. Pre ľahšie orientovanie sa celá kniha otvára z ľavej strany doprava, aj keď pri prekladoch Koránu do iných jazykov sa zvykol zachovať postup čítania Koránu v arabskom jazyku, a to otváranie sprava doľava a čítanie zhora nadol.

Aby sa zachovalo aj poradie, v ktorom boli jednotlivé verše zoslané, vyňali sme verše týkajúce sa predmetu našej knihy z jednotlivých kapitol. Vyňaté verše jednotlivých kapitol sme

ponechali spolu a na začiatku vždy uvádzame číslo kapitoly, z ktorej boli vybraté. Číslovanie výkladu sa vždy zhoduje s číslom verša, napr. ak začneme veršom č. 62, tak zodpovedajúci výklad nesie č. 62, atď.

Dúfame, že predkladaná publikácia prispeje k lepšiemu pochopeniu islamu a odkazu, ktorý so sebou Korán prináša a že bude začiatkom určitého zblíženia sa veriacich ľudí oboch náboženstiev - kresťanstva a islamu.

V úvode pokladáme za potrebné čitateľovi objasniť jednu dôležitú skutočnosť. Drvivá väčšina ľudí nielen na Slovensku si myslí, že kresťania uctievať Boha a že muslimovia zasa Allaha.

Slovo **Allah** znamená v arabskom jazyku Boh. Takže slovo Boh a Allah sú synonymá. Muslimovia uznávajú a uctievať toho istého Boha ako židia a kresťania, avšak s jedným hlavným a podstatným rozdielom. Muslimovia totiž uznávajú jednosť a jedinečnosť Boha, ktorý nespľodil, nebol splodený a ktorému sa nik v ničom nevyrovná. Muslimovia uznávajú Boha ako Najvyšiu Existenciu, ktorá má jedinečné vlastnosti, ktorým sa nemôže vyrovnáť žiaden človek alebo stvorenie. Boh všetko, čo poznáme, stvoril, a teda nič alebo nik z tých, ktorých stvoril, sa Mu nemôže v ničom vyrovnáť.

Ak sa kdekoľvek v kontexte výkladov alebo veršov spomína slovo Boh, myslí sa tým Boh vo význame, v akom sa tu spomína.

Muslimovia uznávajú všetkých predchádzajúcich poslov a prorokov, ale len ako ľudí, ktorým boli z nebies od Boha naj-

najvyššieho zoslané určité poznatky a posolstvá, aby ukázali ľuďom, kto ich stvoril, kam po smrti pôjdu a ako si majú zorganizovať svoju spoločnosť tak, aby žili na zemi čo najlepšie. Takže islam uznáva Ježiša (požehnanie a mier s ním) za Božieho posla a proroka, ktorého Boh nechal stvoriť spôsobom, akým bol stvorený (bez otca), aby bol dôkazom pravdivosti posolstva, ktoré mal medzi ľuďmi neskôr šíriť.

Slovo Boh sa zvyklo pri prekladoch Koránu do rôznych jazykov uvádzať ako "Allah" a neprekladalo sa z obavy, že ľudia si pomýlia význam slova "Boh" v zmysle, ako ho chápu kresťania, s významom, aký mu islam pripisuje a zdôrazňuje. To však viedlo vo väčšine prípadov k určitej dezorientácii, hlavne pokiaľ išlo o udalosti, ktoré Korán uvádza v súvislosti s predošlými spoločenstvami a národmi. Slovo "Allah" prekladáme do slovenského jazyka s tým, že na jeho obsah hneď na začiatku upozorňujeme.

Autor

Príbeh Márie a Ježiša v Koráne

Celý príbeh sa v Koráne začína od Máriinej matky, keď otehotnela a plod, ktorý v sebe nosila, prisľúbila Bohu najvyššiemu, aby slúžil Jeho uctievaniu v chráme. Korán spomína aj pôvod Máriinej matky z potomstva Abraháma (P.).

Potom, ako Imránova žena (Máriina matka) Máriu porodila, ujal sa jej Zachariáš, aby jej pomáhal a staral sa o ňu.

Už od samého začiatku Mária prekypovala zbožnosťou, Boh najvyšší ju obdaril svojimi dobrodeniami a posielal jej obživu. Jedného dňa, keď Zachariáš prišiel k Márii na miesto, kde uctievala Boha, uvidel u nej jedlo a s počudovaním sa jej spýtal, odkiaľ ho má. Mária mu odpovedala, že je to od štedrého Boha, ktorý dáva bez hraníc. Keď to Zachariáš videl, zatúžil vo svojom vnútri mať dobré potomstvo, za čo sa pomodlil k Bohu. Nato naňho zavolali anjeli a oznámili mu, že Boh najvyšší mu po nich posielá radostnú správu o tom, že sa mu narodí chlapec, ktorý bude zbožný, bude patriť medzi prorokov a medzi tých, ktorí uveria v posolstvo Ježiša. Zachariáš sa začudoval a spýtal sa, ako môže mať dieťa, keďže je už starý a jeho žena je neplodná. Anjeli mu odpovedali, že Boh vykoná, čo usúdi a stane sa to, čo On Sám chce. To je posledná zmienka o Zachariášovi v príbehu o Márii a Ježišovi.

Potom sa Korán vracia k Márii, ku ktorej anjeli prichádzajú s radostnou zvesťou o tom, že porodí Ježiša (P.), ktorý bude znamením pre ľudí a prehovorí k ľuďom z kolísky, oživi mŕtvych s Božím povolením, vylieči chorých a prehovorí o veciach zo súkromia ľudí, ktoré len oni poznali.

Mária potom otehotnie a porodí Ježiša. Priebeh toho pôrodu

nám Korán približuje v kapitole č. 19, ktorá nesie názov "Mária".

Korán ďalej spomína príbeh týkajúci sa jedného zo znamení, ktoré Boh najvyšší zoslal svojmu prorokovi Ježišovi z neba v podobe prestretého stola (poslednej večere) a príbeh o tom, ako vyzval ľudí k viere v Boha jedného jediného.

V Koráne sa ďalej dočítame aj o ukrižovaní Ježiša, o tom, ako Boh najvyšší oznamuje ľuďom, že nedovolil nikomu, aby sa dotkol svojho proroka, ani aby ho ukrižoval, ale že ho Boh najvyšší vzal k Sebe a pred súdnym dňom ho zasa vrátil na zem, ako jedno zo znamení blízkeho príchodu súdneho dňa.

Tu sa celý príbeh ešte nekončí, pretože Boh najvyšší nielen že chcel oznámiť ľuďom skutočné udalosti, ktoré sprevádzali narodenia Márie, ale ju chcel aj očistiť od obvinení z nepočestnosti, ktoré jej pripísali.

Boh najvyšší v jednom z veršov ľuďom predzvestuje jeden z momentov súdneho dňa, kedy všetci ľudia stoja jeden pri druhom a Boh najvyšší sa spýta svojho posla Ježiša, či to bol on, kto prikázal ľuďom, aby si z neho i z jeho matky vzali bohov mimo Boha jedného jediného. Ježiš odpovedá, že vyzval ľudí k uctievaniu Boha jedného a že im oznámil len to, čo mu Boh prikázal. Čo sa stalo po jeho odchode zo sveta ľudí, na to už nemal ako dohliadať a Boh bol svedkom všetkého, čo sa neskôr stalo.

Ďalej Boh najvyšší oznamuje ľuďom, že to, čo zoslal v Koráne, je skutočná správa o Ježišovi, Máriinom synovi, o pôvode ktorého sa medzi sebou sporia a vyzýva Svojho proroka Muhammada a muslimov, aby vyzvali kresťanov k slovu pravdy, aby všetci uctievali len Boha, aby nik k Nemu nič ani nikoho nepridružoval a aby si nik z nich z ostatných ľudí neroobil bohov mimo Boha.

Touto výzvou k jednotnej viere v Boha jedného jediného Boh

najvyšší v Koráne končí celý príbeh o Ježišovi a jeho matke Márii.

V kapitole "Mária" je uvedený aj príbeh o prorokovi Abrahámovi, ako vyzval svojho otca k uctievaniu Boha jedného jediného. Zdá sa, že uvedenie príbehu Abraháma (P.) v tejto kapitole má za cieľ okrem iného aj upozorniť ľudí na skutočnosť, že prorok Abrahám, z potomstva ktorého pochádzajú proroci rodu Izraelitov, Ježiš a jeho matka Mária a prorok Muhammad zo strany Abrahámovho syna Ismaila (Požehnanie a mier s nimi všetkými), vyzýval ľudí k islamu, t.j. k odovzdaniu sa a uctievaniu Boha jedného jediného, a tým poukázal aj na to, že je len jedna viera, a to viera v jedného Boha pre všetkých ľudí.

Verše o Márii a Ježišovi (Preklad významu veršov s výkladom)

(3:33-64):

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَعَالًا عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
 ٣٣ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ
 أَمْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
 أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا
 مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ ٣٤
 فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
 زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ
 عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَبْنَوزِيْمُ أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ ٣٥ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ
 رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
 ۝ ٣٦ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
 أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بَصَدَقَةٍ بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا
 وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ ٣٧ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي

الْكِبَرُ وَأَمْرَ آتَىٰ عَاقِبُهُ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالنَّعِيشِ وَالْإِبْكَاسِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرُؤُا اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسْسَنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأَحِلَّ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ

مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ عَامِنَا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾
 رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾
 وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِي
 مَرْيَمَ تَوَفَّيْكَ وَارْفَعْكَ إِلَىٰ مُطَهَّرٍ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
 فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
 فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
 ذَلِكَ نَذِيرٌ لَّكَ وَلِإِخْوَتِكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى
 عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
 وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ
 ﴿٦٣﴾ قُلْ يَتَاهُلِ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ
 إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

(3:33-64):

33. Boh si vyvolil Adama a Noema a rod Abrahámov a rod Imránov nad všetkými ľuďmi. (33)

(33): Boh si vyvolil a vybral Adama, od ktorého pochádza ľudstvo, vybral si Noema, Abrahámov rod, z ktorého pochádza Ismail, Izák a proroci z ich potomstva (prorok Muhammad pochádza z potomstva Ismaila), vybral si Imránov rod, z ktorého pochádza Ježiš. Títo poslovia boli konkrétne spomenutí, pretože všetci ostatní poslovia a proroci pochádzajú z ich potomstva a všetci títo poslovia pochádzajú od Adama (Požehnanie a mier s nimi). Boh najvyšší si týchto poslov vyvolil a vybral spomedzi ľudí svojho času, aby priniesli Jeho posolstvá ľuďom.

Keď sa v tomto verši spomína slovo rod, myslia sa tým veriaci a dobrí ľudia z rodu každého zo spomenutých prorokov.

34. Potomstvo jedno z druhého. A Boh všetko počuje a všetko vie. (34)

(34): Títo poslovia pochádzajú jeden z potomstva toho druhého a sú obdarení pobožnosťou, bohabojnosťou a cnostným správaním. A Boh počuje všetko, o čom sa hovorí a o všetkom vie.

35. Hľa, Imránová žena povedala: "Pane môj! Tebe som zaslúbila, čo je v mojom lone, aby bolo zasvätené Tvojim službám. Prijmi to odo mňa; veď Ty všetko počuješ a si vševediaci." (35)

(35): Spomeň im, Muhammad, príbeh o Imránovej žene (volala sa Hinna Bnt Fáqúd), keď povedala: "Pane môj! Tebe som zaslúbila, čo je v mojom lone, aby Ťa uctievalo, poslúchalo a slúžilo Tvojej spokojnosti. Prijmi to odo mňa; veď Ty všetko počuješ, vypočuj moje prosby a si vševediaci, vieš, čo v duši

skrývam.

36. A keď ju porodila, povedala: "Pane môj, porodila som dieťaťko ženského pohlavia" - a Boh dobre vie, čo porodila - "a pohlavie mužské nie je ako pohlavie ženské, a nazvala som ju Mária. A dávam ju i jej potomstvo pod Tvoju ochranu pred satanom vyvrhnutým." (36)

(36): A keď Imránová žena porodila dievčatko, povedala smutným a ospravedlňujúcim tónom: "Pane môj, Porodila som dieťaťko ženského pohlavia" (Ibn Abbás, jeden z prorokových súčasníkov to komentoval, že v tom čase sa mohli zasľúbiť do Božích služieb len novorodeniatka mužského pohlavia) - a Boh veľmi dobre vie, čo porodila a k čomu si ju vyvolil - Imránová žena pokračovala: "A pohlavie mužské nie je ako pohlavie ženské (žena nemá výdrž v uctievaní a v obsluhu božieho chrámu tak ako muž) a nazvala som toto novorodeniatko Mária (Mária sa v arabskom jazyku nazýva Mariam a znamená "pobožná, slúžiaca Bohu"). A dávam ju i jej potomstvo pod Tvoju ochranu pred satanom vyvrhnutým."

37. A jej Pán ju prijal dobrým prijatím a nechal ju vyrásť rastom dobrým a zveril ju Zachariášovi. Kedykoľvek k nej Zachariáš vošiel do "mihrábu", našiel u nej potravu. Povedal: "Mária, odkiaľ to máš ?!" Povedala: "Je to od Boha a Boh dáva bezmedzne, komu chce. (37)

(37): A Boh Máriu prijal od jej matky a pripravil jej dobré a zbožné prostredie, v ktorom bola vychovaná - zveril ju Zachariášovi, ktorý bol známy svojou zbožnosťou a mravnosťou. Kedykoľvek k nej Zachariáš vošiel do "mihrábu" (mihráb je miesto určené na modlenie), našiel u nej jedlo. Spýtal sa: "Mária, odkiaľ to máš ?!" Mária odpovedala: "Je to od Boha a Boh dáva bezmedzne, komu chce."

38. Tam Zachariáš poprosil Pána svojho a povedal: "Pane môj, daj mi potomstvo dobré; Ty veru prosby vypočuješ." (38)
(38): Tam, v mihrábe, Zachariáš poprosil svojho Pána, aby mu dal dobré potomstvo.

39. A zavolali naňho anjeli, keď stál a modlil sa v mihrábe: "Boh ti odkazuje radostnú správu o Jánovi, ktorý uverí v slovo od Boha a bude pánom, odriekajúcim sa a prorokom patriacim k zbožným." (39)

(39): Ako sa tak Zachariáš modlil a prosil Pána svojho o syna, zavolali naňho anjeli, prinášajúc mu dobrú správu o tom, že Boh najvyšší vypočul jeho prosby a dá mu syna menom Ján (Ján Krstiteľ), ktorý uverí v Ježiša - v slovo zoslané Bohom, pretože Boh stvoril Ježiša slovom, keď povedal: "Buď" a On bol - a ktorý (t.j. Ján) bude pánom medzi svojimi ľuďmi a bude sa zdržiavať radostí života pozemského, aby bol s ním Boh všemohúci spokojný a ktorý bude prorokom patriacim medzi zbožných.

40. Povedal: "Pane môj, ako môžem mať syna, keď som už starý a moja žena je neplodná ?" Povedal: "Boh vykoná, čo si zaumieni." (40)

(40): Zachariáš sa spýtal Boha najvyššieho s počudovaním, ako môže mať syna, keď už je starcom a jeho žena je neplodná. Boh najmocnejší mu nato odpovedá, že keď si Sám niečo zaumieni, tak sa to aj stane.

41. Povedal: "Pane môj, učiň mi znamenie". Povedal: "Tvojím znamením bude, že neprehovoriš s ľuďmi tri dni inak než posunkami. A spomínaj Pána svojho často a oslavuj Ho večer i ráno." (41)

(41): Zachariáš pokračoval a požiadal svojho Pána, aby mu dal znamenie, že jeho žena porodí. Boh Najvyšší povedal: "Tvojím znamením bude, že sa s nikým nebudeš rozprávať tri dni inak než posunkami. A budeš spomínať Pána svojho veľa a oslavovať Ho večer i ráno."

42. A hľa, anjeli povedali: "Mária, Boh si ťa vyvolil a očistil a vybral spomedzi žien stvorených." (42)

(42): Korán pokračuje ďalej a hovorí o Márii a Ježišovi: A povedz ľuďom, Muhammad, čo anjeli povedali: Mária, Boh si ťa vyvolil a očistil a vybral spomedzi žien stvorených, aby si porodila dieťa bez otca a aby ste boli obaja znamením Božej moci pre ľudí.

43. "Mária, buď Pánovi svojmu poslušná a konaj sužúd a klaňaj sa s tými, čo sa klaňajú." (43)

(43): "Mária, buď Pánovi svojmu poslušná a konaj sužúd (sužúd je poklona, v ktorej sa človek pokloní, kľakne na kolená, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou) a klaňaj sa Bohu s tými, čo sa klaňajú."

44. Toto je (správa) zo správ neznáma, ktoré ti zvestujeme, a nebol si pri nich, keď vrhali svoje šípy, kto z nich zaopatrí Máriu, a nebol si pri nich, keď sa sporili. (44)

(44): Muhammad, toto je jedna zo správ, ktoré ti zvestujeme, ktoré si pred tým nepoznal a ani si nebol s tými, ktorí vrhali svoje šípy, aby určili, kto z nich zaopatrí Máriu a nebol si s nimi ani vtedy, keď sa sporili, kto sa o ňu bude starať a vychovávať ju. Boh Najvyšší však určil, že výchova a starostlivosť o Máriu pripadne Zachariášovi.

45. Hľa, anjeli povedali: "Mária, Boh ti odkazuje radostnú

správu o slove zoslanom od Neho, jeho meno bude Mesiáš, Ísa, syn Márie, bude ctihodným v živote pozemskom i posmrtnom a bude patriť k blízkym. (45)

(45): Hľa, anjeli povedali: "Mária, Boh ti odkazuje radostnú správu o narodení syna, ktorého meno bude Mesiáš, Ísa, syn Máriin. Tento syn sa narodí slovom zoslaným od Boha, bude ctihodným v živote pozemskom i posmrtnom i bude patriť medzi tých, ktorí budú priblížení k Bohu."

46. I prehovorí k ľuďom z kolísky aj ako dospelý. A bude patriť k zbožným." (46)

(46): A Ježiš prehovorí k ľuďom z kolísky ešte ako novonarodený (pozri 19:27-34), aby tak očistil svoju matku a aby táto udalosť bola znamením pre ľudí o jeho neskoršom poslanstve, ktoré on začne šíriť medzi ľuďmi ako dospelý. A bude patriť medzi dobrých a zbožných ľudí.

47. Povedala: "Pane môj, ako môžem mať dieťa a nedotkol sa ma človek ?" Povedal: "Takto, Boh stvorí, čo chce. Keď rozhodne o nejakej veci, len jej povie "Bud'" a ona bude." (47)

(47): Mária sa spýtala: "Pane môj, ako môžem mať dieťa, keď sa ma nedotkol žiaden človek ?" Povedal: "Tak sa aj stane. Boh stvorí, čo len chce, keď rozhodne, že niečo sa má stať, len povie: "Bud'" a ono bude.

48. A naučí ho Knihu a múdrosť a Tóru a Evanjelium". (48)

(48): A Boh naučí svojho posla Ježiša Knihu, múdrosť, Tóru a Evanjelium.

49. A bude poslom k synom Izraela: "Prišiel som k vám so Znamením od Pána vášho, že vytvorím vám z hliny podobu

vtáka, dýchnem doň a stane sa vtákom s Božím povolením, a vyliečim slepých a malomocných a oživím mŕtvych s Božím povolením, a oznámim vám, čo jete a čo odkladáte vo vašich domoch. V tom je veru Znamenie pre vás, ak ste veriaci. (49)

(49): A pošle Boh Ježiša ako posla k synom rodu Izraela, aby im oznámil, že prišiel k nim so Znamením od ich Pána, ktoré dosvedčí pravdivosť jeho posolstva. Jeho Znamením bolo, že pred ich očami vytvoril z hlíny podobu vtáka, dýchol doň a on s Božím povolením a Jeho menom i mocou ožil a stal sa skutočným vtákom. S Božím povolením vyliečil slepých a malomocných a vzkriesil pred nimi mŕtvych a povedal im, aký druh jedla jedli a aké jedlo si odložili vo svojich domoch na neskoršie časy (oznánil im veci, ktoré sa týkali ich súkromia). V tom všetkom je veru postačujúce znamenie pre vás, ak ste veriaci.

50. A prišiel som, potvrdzujúc, čo bolo predtým zoslané z Tóry a aby som vám povolil niečo z toho, čo vám bolo zakázané. A prišiel som k vám so Znamením od Pána vášho; tak bojte sa Boha a poslúchnite ma. (50)

(50): A prišiel som k vám, potvrdzujúc, čo vám už bolo predtým zoslané z Tóry, aby som vám povolil niektoré veci, ktoré vám boli predtým (v Tóre) zakázané. A prišiel som k vám so znamením od Pána vášho; tak bojte sa Boha a poslúchnite ma.

51. Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak Ho uctieвайте. To je veru cesta rovná." (51)

(51): A Boh je mojím Pánom (Ježišov Pán) i vašim Pánom, tak Ho uctieвайте. To je veru cesta správna (v arabskom jazyku sa používa pojem rovná cesta ako cesta, kde nie sú žiadne záhyby alebo vybočenia, t.j. správne vedenie. Je to ekvivalent významu

správna cesta)."

52. A keď Ľsa pocítil u nich nevieru, povedal: : "Kto budú moji pomocníci na ceste k Bohu" ? Učenci povedali: "My sme pomocníkmi na ceste k Bohu, uverili sme v Boha a bud' svedkom toho, že sme Jemu odovzdaní (52).

(52): A keď Ľsa (Isa je jedno z mien Ježiša v Koráne) pocítil u Izraelitov nevieru v jeho poslanstvo, spýtal sa, kto ho bude nasledovať po ceste, ktorú mu Boh najvyšší určil. Tu sa ozvali jeho učeníci a povedali, že oni ho budú nasledovať a pomáhať mu v šírení Božej viery, že uverili v to, s čím Ježiš prišiel a požiadali ho, aby bol ich svedkom, že ho nasledovali a že sú muslimovia, t.j. že sa odovzdali do vôle jedného jediného Boha.

53. Pane náš, uverili sme v to, čo si zoslal a nasledovali sme posla; zapíš nás teda medzi svedkov." (53)

(53): Učeníci pokračovali: "Pane náš, uverili sme v poslanstvo, ktoré si zoslal Tvojmu poslovi Ježišovi a nasledovali sme ho; pripíš naše mená k tým svedkom, ktorí v neho uverili, nasledovali ho a ktorí uznali Tvoju jedinosť."

54. A strojili úklady a Boh strojil úklady. A Boh je najlepším strojcom úkladov. (54)

(54): A Izraeliti strojili úklady a plány, ako sa Ježiša zbaviť, avšak aj Boh strojil úklady, aby sa ho nedotkli v zlom. A Boh je najlepším strojcom úkladov.

Keď sa v arabskom jazyku i v Koráne hovorí, že Boh najvyšší strojí úklady, myslí sa tým presný opak toho, ako keď povieme na človeka, že strojí úklady. Ide tu o zvláštnosť arabského jazyka. V prípade, keď povieme, že Boh strojí úklady, myslíme tým, že niekomu prekazil zlý čin, na ktorý sa chystal a zlo, ktoré chcel konať, obrátil proti nemu samému, a tým ho zároveň aj

potrestal.

55. Hľa, Boh povedal: "Ísa, vezmem ťa a vyzdvihnem k Sebe a očistím ťa od tých, ktorí neuverili a povýšim tých, ktorí ťa nasledovali, nad tých, ktorí neuverili až do súdneho dňa. Potom bude váš návrat ku Mne, kedy rozhodnem medzi vami o tom, o čom ste sa sporili." (55)

(55): Boh najvyšší zmaril ich úklady a povedal Ježišovi: "Ježiš, vezmem ťa a vyzdvihnem k Sebe do nebies a očistím ťa od tých, ktorí neuverili a povýšim tých, ktorí ťa nasledovali (vo výkladoch Koránu sa píše, že slovom nasledovali sa tu myslí každý, kto uveril v Ježiša a jeho posolstvo), nad tých, ktorí neuverili a povýšení ostanú až do súdneho dňa. V súdny deň sa všetci vrátite ku Mne a rozhodnem medzi vami o tom, o čom ste sa sporili (islamskí vedci poslednú vetu komentovali, že v súdny deň Boh najvyšší rozhodne o všetkom, o čom sa ľudia ohľadom Ježiša na svete pozemskom sporili, o tom, kto mal pravdu, a kto nie)."

56. "Tí, ktorí neuverili, tých potrestám trestom obrovským v živote pozemskom i posmrtnom a nebudú mať pomocníkov". (56)

(56): Boh najvyšší pokračuje: "Tí, ktorí neuverili v tvoje posolstvo, tých potrestám trestom obrovským v živote pozemskom i posmrtnom a nenájdu nikoho, kto by im pomohol alebo sa ich zastal."

57. "A tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým odplatí ich odmeny. A Boh nemá rád krivdiacich". (57)

(57): "A tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tým Boh odplatí ich vernosť a ich dobré činy odmenou, ktorú na to určil. Boh nemá rád krivdiacich a nespravodlivých, a preto odplatí

spravodlivo každému to, čo vo svete pozemskom konal."

58. "Toto ti prednášame zo znamení a múdreho pripomenutia" (58)

(58): "To je to, čo ti spomíname a prednášame zo znamení a múdreho pripomenutia."

59. "Ísov príklad u Boha je podobný príkladu Adama, stvoril ho z hliny a potom povedal: "Bud'" a bol." (59)

(59): Stvorenie Ježiša bez otca Bohom najvyšším bolo podobné príkladu stvorenia Adama bez otca a matky. Boh ho stvoril z hliny a potom hline povedal: "Bud'" a tak vznikol Adam.

60. "Pravda od Pána tvojho - nepatri teda k tým, čo pochybujú". (60)

(60): "Všetko, čo bolo povedané o Ježišovi, je pravda, a tak nepatri k tým, ktorí o tom pochybujú". Adresátom je tu prorok Muhammad, ale z konštrukcie vety v arabskom jazyku skôr vyplýva, že je adresovaná všetkým ľuďom, a nie len samotnému prorokovi.

61. "Kto by sa s tebou o ňom sporil potom, čo sa ti dostalo z poznania, tak povedz: "Podťe, vyzveme našich synov i vašich synov a naše ženy i vaše ženy a sami seba a obrátime sa (k Bohu) a privolajme Božie prekliatie na klamárov." (61)

(61): "Tomu, kto by sa s tebou, Muhammad, o Ježišovi sporil potom, čo sme ti zoslali z poznania o ňom, povedz: "Podťe, vyzveme našich synov i vašich synov a naše ženy i vaše ženy a sami seba a obrátime sa k Bohu so žiadosťou, aby zoslal Svoje prekliatie a hnev na tých z nás, ktorí klamú."

S týmto veršom je v knihách, ktoré vykladajú Korán, spojený aj

príbeh, ktorý vysvetľuje, kedy a pri akej príležitosti bol prorokovi Muhammadovi zoslaný. Podstata príbehu, ako ho uvádza Ibn Isháq a Ibn Kasír (dvaja zo známych islamských vedcov), spočíva v tom, že jedného dňa prišla k prorokovi Muhammadovi delegácia zložená zo zástupcov kresťanov z Nažránu (oblasť na Arabskom polostrove). Ich počet bol šesťdesiat a spomedzi nich bolo štrnásť mužov, ktorí patrili k uznávaným osobnostiam tejto oblasti a ktorí o všetkom rozhodovali. Z týchto štrnástich však traja, ktorí mali rozhodujúce slovo (boli to: Al-Áqeb, bol ich princom, Al-Sajjed, ktorý bol najvzdelanejší spomedzi nich a Abú Hárisa Bn Alqama, ktorý bol ich biskupom). Keď delegáti prišli do Mediny, vošli do mešity k prorokovi Muhammadovi práve vtedy, keď vykonával popoludňajšiu modlitbu. Všetci boli vyobliekaní a ten, kto z muslimov ich vtedy videl, neskôr hovoril, že po nich nikdy nevidel takú delegáciu, akou bola ich. Keď prišli do mešity, práve nastal čas ich modlenia, a tak sa postavili, aby sa pomodlili. Prorok Muhammad povedal muslimom: "Nechajte ich". Keď skončili, prorok sa prihovoral k trom z nich. Títo traja boli síce kresťanmi, ale v mnohých otázkach sa medzi sebou nezhodovali. Jeden z nich hovoril, že Ježiš je Boh, druhý, že je Božím synom a tretí, že je súčasťou Svätej trojice. Skupina, ktorá tvrdila, že Ježiš je Boh, argumentovala tým, že kriesil mŕtvych, liečil slepých, malomocných a chorých ľudí, hovoril ľuďom veci z ich súkromia a také, ktoré nepoznali, modeloval hlinu v podobe vtáka a keď dýchol do nej, ožila a stala sa skutočným vtákom. Tí, ktorí tvrdili, že Ježiš je synom Božím, argumentovali tým, že nemal otca a že rozprával už v kolíske, čo žiaden človek predtým ešte nikdy neurobil. Tretia skupina tvrdila, že Ježiš je súčasťou Svätej trojice preto, že Boh najvyšší povedal: "Urobili sme, prikázali sme, stvorili sme, rozhodli sme" a keby bol Boh len jeden, povedal by len: "Urobil som,

prikázal som, stvoril som, rozhodol som". Ako odpoveď na všetky uvedené tvrdenia boli zoslané predchádzajúce verše. Keď to biskupi počuli, prorok Muhammad im povedal: "Staňte sa muslimami." (Muslim znamená v arabskom jazyku úplná oddanosť Bohu, ktorý je jediný a ktorý nemá žiadne deti ani spoločníkov.). Povedali: "My sme muslimovia." A prorok povedal: "Vy nie ste muslimovia, tak sa nimi staňte." Povedali: "My sme boli muslimami ešte pred tebou." Prorok povedal: "Klamete. Od islamu vás delí vaše tvrdenie, že Boh má syna a vaše uctievanie kríža .. " Kňazi povedali: "Tak, kto je jeho otcem, Muhammad (mysleli tým Ježiša) ? Prorok Muhammad im neodpovedal a vyčkal, až mu Boh najvyšší (prostredníctvom anjela Gabriela) zošle odpoveď. Ako odpoveď boli zoslané predchádzajúce verše tejto kapitoly a Boh najvyšší prikázal prorokovi, ak by odmietli uznať za pravdu, ktorú mu zoslal, aby ich vyzval priviesť svojich synov, manželky a samých seba a aby sa všetci obrátili k Bohu a žiadali, aby zoslal Svoje prekliatie na tých, ktorí tvrdia nepravdu a klamstvo o Bohu a o Jeho poslovi Ježišovi. Biskupi prorokovi odpovedali: "Aba Al-Qásem (bola to prezývka, ktorou bol prorok Muhammad známy), nechaj nás, aby sme sa poradili a potom prídeme za tebou s odpoveďou na to, k čomu si nás vyzval". Potom sa utiahli a spýtali sa Al-Áqeba (ktorého prezývka bola Služobník Ježiša): "Služobník Ježiša, čo radiš ?" Povedal: "Prisahám na Boha, kresťania; viete, že Muhammad je poslaným prorokom a oznámil vám rozhodujúcu správu o Ježišovi (o živote a poslanstve ktorého sa sporili). A viete, že nikto sa predtým nepustil do sporu s prorokom, prostredníctvom ktorého požiadali Boha, aby zoslal svoje prekliatie na tých, čo klamú a pravdu popierajú a aby ostal z nich nejaký dospelý alebo vyrástlo niektoré z ich detí (t.j. postihla ich kliatba).

A bude to váš koniec, ak by ste tak urobili (t.j. ak by sa pustili

spolu s prorokom do preklínania). Ak ste sa rozhodli aj napriek tomu ostať vo svojom náboženstve a zotrvať na tom, čo tvrdíte, tak sa rozlúčte s vaším spoločníkom a odíďte do svojej krajiny." Biskupi sa potom vrátili za prorokom a povedali mu: "Aba Al-Qásem, rozhodli sme sa, že sa s tebou nepustíme do preklínania, necháme ťa pri tvojom náboženstve a vrátime sa k nášmu náboženstvu, ale pošli s nami muža spomedzi tvojich druhov, s ktorým by si súhlasil, aby rozhodol v záležitostiach týkajúcich sa našich majetkov, o ktoré sme sa sporili, pretože ste si získali našu priazeň. Prorok Muhammad im povedal: "Príďte za mnou večer a pošlem s vami niekoho silného a spravodlivého". Potom, keď prorok s muslimami dokončil obedňajšiu modlitbu, prebehol zrakom po modliacich sa a zbadal Abu Ubejdu Bn Al-Žarráha, vyzval ho a povedal mu: "Chod' s nimi a rozhodni medzi nimi spravodlivo o tom, o čom sa sporia."

62. To je veru príbeh pravdivý. A niet boha okrem Boha; a Boh je Ten mocný a múdry. (62)

(62): Uvedený príbeh je veru pravdivý príbeh (o Ježišovi). A niet boha okrem Boha jediného (Muslimovia uznávajú toho istého Boha ako kresťania a židia, avšak uznávajú Ho ako jediného jediného, ktorý nesplodil a nebol splodený) a Boh je Ten mocný a múdry.

63. A ak by sa odvrátili, tak Boh dobre vie o tých, čo skazu šíria. (63)

(63): A ak by sa odvrátili od toho, čo bolo spomenuté, Boh dobre vie o tých, čo skazu šíria.

64. Povedz: "Ľudia Knihy ! Poďte k spravodlivému slovu medzi nami a vami, že nebudeme uctievať nikoho okrem Boha a že nebudeme k Nemu nič pridružovať a že nikto z

z nás si neučiní z druhých pánov popri Bohu." Ak by sa odvrátili, povedzte: "Bud'te svedkami toho, že sme muslimovia." (64)

(64): Muhammad, povedz židom a kresťanom (Korán používa na označenie židov a kresťanov pojem "Ľudia Knihy", pretože im boli predtým zoslané nebeské Knihy): "Ľudia Knihy ! Vykročme všetci po spravodlivej a správnej ceste a zaviažme sa všetci spoločne, že budeme uctievať len jedného jediného Boha, že nebudeme nič, ani nikoho k nemu pridružovať a že nikto z nás stvorených si neurobí z nikoho iného pána mimo Boha a jediným naším Pánom bude Boh Najvyšší." Ak by sa aj od tohto odvrátili, tak povedzte (adresátom sú muslimovia): "Ľudia Knihy, bud'te našimi svedkami, že my sme muslimovia, že uctieваме jedného jediného Boha a že len Jeho poslúchame."

Vo štvrtej kapitole v Koráne nazvanej "Ženy" je verš, ktorý hovorí: "Boh neodpustí to, aby bolo k Nemu niečo pridružené; a okrem toho odpustí čokoľvek, komu chce. A kto by k Bohu niekoho pridružil, ten sa dopúšťa hriechu obrovského." (4:48)

Ak spojíme oba posledné verše (t.j. 3:64 a 4:48), pochopíme, čo islam kresťanom odkazuje. V predchádzajúcich veršoch Boh najvyšší v Koráne spomína celý príbeh narodenia Ježiša Krista, ako aj okolnosti, ktoré ho sprevádzali, keď ho Boh vyzdvihol k Sebe a nedovolil, aby sa ho niekto v zlom dotkol. Tým sa v Koráne vyvrátil akýkoľvek božský pôvod proroka Ježiša (P.) a potvrdilo sa jeho stvorenie bez otca ako znamenie pre ľudí o moci Boha najvyššieho. Záver celého príbehu však spočíva v jednom verši, kde sa vlastne aj vysvetľuje vzťah islamu k židovskému a kresťanskému náboženstvu (3:64).

Korán kresťanov a židov v prvom rade vyzýva k uznaniu a nasledovaniu islamu ako posledného nebeského náboženstva, ktoré bolo ľudom od Boha zoslané. Pokiaľ by však islamské

náboženstvo a jeho zásady nechceli dodržiavať, tak ich vyzýva k dodržaniu základnej myšlienky každého nebeského náboženstva, ktoré bolo doposiaľ od Boha zoslané, a to k uznaniu a uctievaniu Boha jedného jediného, ktorý nesplodil a nebol splodený a ktorému sa nik nevyrovná v akejkoľvek vlastnosti. Aby sa uctieval len Boh a aby ľudia k nemu nič a nikoho nepridružovali, aby nepripisovali ľuďom také vlastnosti a schopnosti, ktoré sú výlučne v Božej moci, ako jediného stvoriteľa.

Takže Boh najvyšší ponecháva kresťanom i židom slobodnú vôľu, či budú islamské náboženstvo nasledovať, alebo nie. Pokiaľ by sa rozhodli ostať na svojom pôvodnom náboženstve, vyzýva ich, tak ako vyzýva všetkých ľudí, k trom základným princípom, ktorými sú:

1. Uctievanie jedného jediného Boha, ktorý stvoril všetko existujúce, ktorý nesplodil a nebol splodený a ktorý má moc nad všetkým.
2. Odmietnutie akejkoľvek formy pridružovania k Bohu, ktorá sa prejavuje v odmietnutí akéhokoľvek tvrdenia o tom, že by niekto alebo niečo malo tú moc, aby pôsobilo ako sprostredkovateľ medzi človekom a Bohom, pretože takýto vzťah človeka so svojim Stvoriteľom má byť priamy a bezprostredný.
3. Žiaden človek by nemal uctievať iného človeka alebo stvorenie a pripisovať mu nadprirodzené vlastnosti alebo svätosť.

Tieto tri princípy tvoria základ viery v islame a ako nám o tom Korán hovorí, tvorili i základ viery vo všetkých nebeských náboženstvách predtým zoslaných. Viera v Boha znamená obrátiť sa k Bohu a pochopiť Jeho existenciu presne takú, aká v skutočnosti je, bez toho, aby človek k takémuto chápaniu niečo pridával alebo ho skresľoval. To bola i podstata a základ všetkých nebeských posolstiev, ktoré Boh najvyšší ľuďom predtým zoslal.

(4:155-159):

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْتُمْ بِعَائِدَتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْ لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتَّبَعَ الظَّالِمُونَ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

(4:155-159):

V tejto časti sa Korán zmieňuje o prehreškoch, ktorých sa skupiny židov žijúcich v minulosti dopustili. My však uvádzame len tú časť, ktorá objasňuje niektoré udalosti o Ježišovi a Márii (P.):

156. A za ich nevieru a ich vravenie obrovskej lži o Márii (156)
(156): A potrestali sme ich (skupinu židov) za ich nevieru v posolstvo Ježiša (P.) a za ich krivé a lživé obvinenie Márie z cudzoložstva.

157. A za ich hovorenie: "My sme zabili Mesiáša Ísu, syna Márie, posla Božieho"; a nezabili ho a neukrižovali, ale sa

im to len zdalo; a tí, ktorí sa o tom sporili, pochybujú o tom; nevedia o tom iste, ale len sa dohadujú; a s úplnou istotou ho nezabili. (157)

(157): A potrestali sme ich za to, že hovorili: "My sme zabili Mesiáša Ísu, syna Márie (v arabskom jazyku Al-Mesíh Ísa Ibn Mariam), posla Božieho"; a nezabili ho, ani ho neukrižovali, ale sa im to len zdalo; a tí, ktorí sa sporili medzi sebou o Ježišovi, o jeho ukrižovaní a smrti, sú na pochybách a nevedia presne, či ho skutočne zabili a ukrižovali, alebo nie. Všetko, čo vedia, sú iba dohady; a neboli si úplne istí, či ho zabili, alebo nie.

158. Ale Boh ho pozdvihol k Sebe. A Boh je mocný, múdry (158)

(158): S úplnou istotou ho nezabili, pretože Boh pozdvihol Ježiša k Sebe. A Boh je Mocný a Múdry.

159. A niet nikoho z Ľudí Knihy, kto by v neho neuveril pred jeho smrťou a on bude v deň zmŕtvychvstania o nich svedčiť (159)

(159): Potom, ako Boh najvyšší pozdvihol Ježiša k Sebe, vráti ho pred nastaním súdneho dňa znova na Zem, čo bude znamením blížiaceho sa súdneho dňa; Potom už nebude nikoho z Ľudí Knihy, z kresťanov alebo židov, kto by v neho a v jeho posolstvo neuveril v podobe posla Božieho, v akej ho Boh ľudom poslal. A v súdny deň bude Ježiš svedkom všetkého, v čo verili a čo konali. Takto tento verš vysvetlila časť islamských vedcov.

Existuje aj ďalší výklad verša, ktorý hovorí, že niet nikoho z Ľudí Knihy, kto by v Ježiša neuveril pred svojou smrťou, keď anjel smrti prichádza k umierajúcemu človeku (a to aj tí, ktorí v neho počas svojho života neverili) a v súdny deň bude Ježiš svedkom toho, či uverili alebo nie.

(4:171-173):

يَتَأْهَلُ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا
 الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُنْقِلَتْ إِلَى
 مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَتَمِثُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا
 خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾
 لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
 وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾
 فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَبَرِّئُكُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
 يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

(4:171-173):

171. Ľudia Knihy, neprekračujte medze svojho náboženstva a nehovorte o Bohu inak než pravdu. Ved' Mesiáš, syn Márie, je poslom Božím a Jeho slovom, ktoré zoslal Márii, a dušou od Neho. Verte teda v Boha a jeho posla a nehovorte "Traja". Prestaňte, je to lepšie pre vás. Ved' Boh je len jeden Boh - je jedinečný na to, aby mal syna. Jemu náleží, čo je v nebesiach a čo je na Zemi. A Boh sa stačí o všetko postarať. (171)

(171): Ľudia Knihy, neprekračujte medze a účel vášho

náboženstva a nehovorte o Bohu nič iné než pravdu. Veď Ježiš, syn Márie (v arabskom jazyku Al-Masíh Ibn Mariam) je len poslom Božím a slovom Božím (slovo "Bud"), ktoré zoslal Márii a dušou od Neho. Verte v Boha a jeho posla a nehovorte "Traja". Prestaňte, je to lepšie pre vás. Veď Boh je Bohom jedným a jediným. Je jedinečný na to, aby mal syna. Jemu náleží, čo je v nebesiach i na Zemi. A Boh si sám postačí, aby sa o všetko, čo stvoril, postaral a nepotrebuje mať na to deti alebo spoločníkov.

172. Mesiáš nikdy neopovrhne tým, aby bol služobníkom Božím a neopovrhne tým ani blízki anjeli. A tí, čo opovrhujú Jeho uctievaním a povyšujú sa, tých všetkých k Sebe zhromaždí. (172)

(172): Ježiš nikdy (či v minulosti alebo v budúcnosti, keď sa vráti na Zem pred súdnym dňom) neopovrhne tým, aby bol služobníkom Božím a neopovrhne tým ani anjeli, ktorých si Boh vyvolil (Boh najvyšší si vyvolil spomedzi ľudstva niektorých ľudí, ktorí nosili Jeho posolstvo a oznámili ho ostatným ľuďom, ako boli napr. Abrahám, Ježiš a Muhammad (Požehnanie a mier s nimi) a spomedzi anjelov si tiež vyvolil niektorých, ako napr., anjela Gabriela.). Tých všetkých, ktorí opovrhujú uctievaním Boha a povyšujú sa, Boh Najvyšší v súdny deň zhromaždí.

173. Tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, odovzdá odmeny a pridá im zo Svojej štedrosti; ale tých, ktorí opovrhovali a povyšovali sa, potrestá trestom bolestným. A nenájdu si mimo Boha zástancu ani pomocníka. (173)

(173): Tým, ktorí uverili a dobré skutky konali, odovzdá Boh odmeny za ich konanie a k tomu im ešte pridá zo Svojej štedrosti; ale tých, ktorí opovrhovali uctievaním Boha a pyšní boli,

tých potrestá trestom bolestným. A nenájdú mimo Boha nikoho, kto by sa ich zastal alebo im pomohol.

(5:17):

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

(5:17):

17. Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je Mesiáš, syn Márie".
Povedz: "Kto by niečo zmohol proti Bohu, ak by chcel zahubiť Mesiáša, syna Márie i jeho matku a všetkých na Zemi?" A Bohu náleží kráľovstvo nebies i Zeme a aj to, čo je medzi nimi. Tvorí, čo chce; a Boh je všemocný. (17)

(17): Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je Ježiš, syn Márie". Spýtaj sa ich, Muhammad: "Kto by zmohol niečo proti Bohu, ak by sa rozhodol zahubiť Ježiša, syna Márie i jeho matku a všetkých ľudí na Zemi?" Bohu náleží kráľovstvo nebies i Zeme a všetkého, čo je medzi nimi. On tvorí, čo chce a čo pokladá za vhodné; a Boh má moc urobiť čokoľvek.

Odpoveďou na predchádzajúcu otázku, kto by sa na niečo zmohol proti Bohu, ak by sa rozhodol zahubiť Ježiša, jeho matku a všetkých ľudí na Zemi, je: Nik by sa proti Bohu na nič

nezmohol, pretože Bohu patrí všetko, čo je na nebesiach, na Zemi i medzi nimi.

(5:46-47):

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ عَاقِبَتِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ
بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

(5:46-47):

46. A nechali sme Ísu, syna Márie, kráčať po ich stopách, potvrdzujúc, čo je v jeho rukách z Tóry; a dali sme mu Evanjelium - v ňom je osvietenie a svetlo, potvrdzujúce to, čo je v jeho rukách z Tóry a osvietenie a napomenutie bohabojných. (46)

(46): A nechali sme Ježiša, syna Márie nasledovať poslov, ktorí prišli pred ním, aby potvrdil to, čo bolo predtým zoslané z Tóry; a dali sme mu Evanjelium, v ktorom je osveta a svetlo a potvrdenie toho, čo drží vo svojich rukách z Tóry. V tomto Evanjeliu je tiež osvietenie a napomenutie bohabojných.

To znamená, že Ježiš bol zoslaný preto, aby potvrdil to, čo bolo predtým zoslané v Tóre a ako sa to uvádza na inom mieste v

Koráne, aby rozhodol o niektorých sporoch ohľadom Tóry, o ktorých sa židia sporili medzi sebou a aby židom povolil niektoré veci, ktoré im boli predtým v Tóre zakázané.

47. A aby vlastníci Evanjelia súdili podľa toho, čo v ňom Boh zoslal; a kto nesúdil podľa toho, čo Boh zoslal, to sú ti spurní. (47)

(47): A zoslali sme Ježišovi a kresťanom Evanjelium, aby sa riadili tým, čo im Boh v ňom zoslal; a kto sa ním neriadi, porušuje príkazy Boha Najvyššieho a vzpiera sa proti nim.

(5:69):

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

(5:69):

69. Tí, ktorí uverili a židia a Sabijovci a kresťania, kto z nich uveril v Boha a v súdny deň a konal dobro, o tých niet strachu a ani nebudú zarmútení. (69)

(69): Sábijovci je názov určitej skupiny ľudí. Niektorí muslimskí vedci, ktorí tento verš objasnili, hovoria, že Sábijovci sú určitá skupina kresťanov, iní zasa hovoria, že sú to ľudia, ktorí nemali žiadne náboženstvo, ale verili v Boha, tretí zasa, že sú to ľudia, ktorí zanechali svoje náboženstvo a prijali iné (a preto Arabi hovorili tým židom a kresťanom, ktorí prijali islam, že

sú Sábijovci). Takže slovo Sábijovci na tomto mieste môže mať viacero významov, avšak vždy sa jedná o ľudí, ktorí uctievali jedného jediného Boha.

Verš hovorí, že tí, ktorí uverili (myslia sa tým muslimovia) a židia, Sábijovci a kresťania, tí, ktorí z nich uverili v Boha a v súdny deň a konali dobro, o tých sa netreba strachovať v súdny deň a tí nebudú ani zarmútení.

(5:72-77):

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَهْيَىٰ إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن
لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَهَلْ يُوَفِّكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَمْلِكُ لَكُم ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾
قُلْ يَتَاهَلِ الْكِتَابُ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

(5:72-77):

72. Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je Mesiáš, syn Márie." A Mesiáš povedal: "Synovia Izraela, uctieajte Boha, môjho Pána i Pána vášho." Ten, kto pridružuje k Bohu niekoho, tomu Boh zakázal raj a jeho útočiskom bude peklo. A krivdiaci nebudú mať žiadnych pomocníkov. (72)
(72): Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je Mesiáš, syn Márie." Avšak sám Mesiáš povedal: "Synovia Izraela, uctieajte Boha, ktorý je mojím Pánom i vašim Pánom." Ten, kto pridružuje k Bohu čokoľvek alebo kohokoľvek, tomu Boh zakázal vstup do raja a jeho útočiskom bude peklo a nebude mať nikoho, kto by sa ho zastal alebo mu pomohol odvrátiť Boží trest.

73. Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je tretí z trojice." A niet Boha okrem Boha jedného. A ak neprestanú s tým, čo hovoria, postihne tých spomedzi nich, čo neuverili, trest bolestný. (73)

(73): Neuverili tí, ktorí povedali: "Boh je jedným z trojice, ktorá sa skladá z otca, syna a ducha svätého." Avšak niet Boha okrem Boha jedného jediného. A ak neprestanú s tým, čo o Bohu hovoria, tých spomedzi nich, čo neuverili, postihne trest bolestný.

74. A či sa nekajajú pred Bohom a nepoprosia Ho o odpustenie ? A Boh je odpúšťajúci, milosrdný. (74)

(74): A či nenastal čas, aby prestali a pokajali sa pred Bohom a poprosili Ho o odpustenie ? Veď Boh je odpúšťajúci a milosrdný.

75. Veď Mesiáš, syn Márie, je len posol, pred ktorým už boli poslovia a jeho matka bola siddíqa (1). Obaja sa živili jedlom. Pozri, ako im objasňujeme znamenia a pozri, ako sú zvedení. (75)

(1): Siddíqa znamená, že bola silne veriacca. Mária (P.) bola nazvaná podľa tejto vlastnosti, pretože verila úprimne a opravdivo v znamenia zoslané Bohom najvyšším a v posolstvo svojho syna Ježiša.

(75): Veď Mesiáš, syn Márie, je len jedným z poslov, pred ktorým existovali už aj iní poslovia a jeho matka bola silno veriacou ženou. Obaja, Ježiš i jeho matka, sa živili jedlom ako ostatní ľudia. Pozri, ako im objasňujeme znamenia o ľudskom pôvode posla Ježiša a jeho matky Márie a pozri, ako sú i naďalej zvádzaní zo správnej cesty.

76. Povedz: "Uctievať okrem Boha, čo vám nemôže uškodiť, ani prospieť ?! A Boh je Ten, kto všetko počuje, o všetkom vie. (76)

(76): Povedz im, Muhammad: "Uctievať okrem Boha niččo, čo vám nemôže v ničom uškodiť a ani prospieť ?! A pritom Boh je v skutočnosti Ten, kto všetko počuje (prosby i modlitby), kto o všetkom vie a kto o všetkom rozhoduje.

77. Povedz: "Ľudia Knihy ! Neprekračujte medze svojho náboženstva nespravodlivosťou a nenasledujte túžby ľudí, ktorí zblúdili predtým a nechali zblúdiť veľa ďalších a zblúdili z cesty rovnej. (77)

(77): Povedz, Muhammad: "Ľudia Knihy (t.j. židia a kresťania)! Neprekračujte medze svojho náboženstva nespravodlivosťou a tým, že uctievať niekoho iného než Boha alebo k Nemu niekoho pridružujete a nenasledujte márne túžby takých ľudí, ktorí pred vami zblúdili z cesty správnej, a tým spôsobili zblúdenie mnohých ďalších ľudí.

(5:110-120):

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكَرٌ بَعْثْتَنِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَادِّكَ إِذْ
 أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
 بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
 وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾
 وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَّسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
 رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا
 وَنَكُونَ عَلَيَّهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
 عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
 وَآرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِذْنِي مُنْزِلُهَا
 عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا
 مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ
 لِلنَّاسِ اتَّخِذُوا مِنِّي وَآمِنِي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ
 لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلُّهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ

مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١١﴾
 مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٢﴾ إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تُغْفِرَ
 لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٣﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
 الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١١٤﴾
 لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٥﴾

(5:110-120):

110. "Hľa, Boh povedal: "Ježiš, syn Márie, spomeň si na moje dobrodenie voči tebe a tvojej matke, keď som ťa podporil duchom svätým, prehovoril si s ľuďmi v kolíske a ako starec a keď som ťa naučil Knihu, múdrosť, Tóru a Evanjelium a keď si tvoril z hliny podobu vtáka s mojim povolením a potom si do nej dýchol a stala sa vtákom s mojim povolením; a keď si liečil slepých a malomocných s mojim povolením; a keď si s mojim povolením vzkriesil mŕtvych; a keď som zadržal od teba Izraelitov, keď si k nim prišiel s jasnými znameniami, keď tí z nich, ktorí neuverili, povedali: "To je len čaro zjavné". (110)

(110): Hľa, Boh povedal Ježišovi: "Ježiš, syn Márie, spomeň si na dobrodenia, ktoré som dal tebe i tvojej matke, keď som ti

poslal na pomoc anjela Gabriela (v arabskom jazyku "Rúh El-Quds - duch svätý") a keď si sa prihovoral k ľuďom ešte ako dieťa v kolíske a aj ako starec. A spomeň si na to, keď som ťa naučil písať, naučil som ťa múdrosť, Tóru a Evanjelium. A spomeň si na to, keď si s mojim povolením modeloval hlinu do podoby vtáka, do ktorého si dýchol a on s mojim povolením ožil a stal sa skutočným vtákom. A spomeň si, keď si s mojim povolením liečil ľudí, ktorí sa slepými narodili a malomocných a keď si tiež s mojim povolením kriesil mŕtvych. A spomeň si na moje dobrodenia voči tebe - keď si išiel k Izraelitom s našimi znameniami, keď som ťa ochránil pred tou skupinou z nich, ktorá neuverila a ktorá tieto znamenia opísala slovami: "To je len čaro zjavné".

111. A hľa, vnukol som učeníkom: "Uverte vo mňa a v môjho posla." Povedali: "Uverili sme a buď svedkom toho, že sme muslimovia." (111)

(111): Boh najvyšší pokračuje: A spomeň si (adresátom je tu stále Ježiš (P.)), keď som vnukol učeníkom spomedzi Izraelitov, aby vo mňa uverili a aby uverili v teba, ako môjho posla. Oni uverili a povedali: "Uverili sme, Bože, buď svedkom toho, že sme muslimovia (že sme sa odovzdali do Tvojej vôle)."

112. Hľa, učeníci povedali: "Ježiš, syn Márie, môže nám tvoj Pán zoslať z neba prestretý stôl?" Povedal: "Bojte sa Boha, ak ste veriaci." (112)

(112): Potom sa učeníci spýtali Ježiša, či by im mohol jeho Pán zoslať prestretý stôl (poslednú večeru). Ježišovi sa zdalo, že zapochybovali a povedal im, aby sa báli Boha a nežiadali podobné veci, ak sú skutočne veriaci.

113. Povedali: "Chceme z neho jesť a aby sa upokojili naše

srdcia a aby sme vedeli, že si nám pravdu hovoril a aby sme boli toho svedkami." (113)

(113): Nato učeníci Ježišovi povedali, že by sa z tohto prestretého stola chceli najesť, aby sa ich srdcia upokojili a vedeli s istotou, že Ježiš prišiel k nim s pravdou a v tom istom čase, aby sa stali svedkami toho, že tento stôl im bol zoslaný ako znamenie od Boha.

114. Ježiš, syn Márie, povedal: "Bože, Pane náš, zošli nám z neba prestretý stôl, ktorý by bol sviatkom pre prvého i posledného z nás, a znamenie od Teba, a zaopatri nás obživou, veď Ty si najlepší živiteľ."

115. Boh povedal: "Zošlem vám ho, ale kto z vás nebude veriť ani potom, toho potrestám trestom, ktorým nepotrestám nikoho iného zo stvorených." (115)

(115): Boh najvyšší povedal: "Zošlem vám prestretý stôl, ale kto z vás ani potom nebude veriť alebo bude pochybovať, toho potrestám takým prísny trestom, ktorým nepotrestám nikoho iného zo stvorených."

116. A hľa, Boh povedal: "Ježiš, syn Márie, ty si povedal ľuďom: "Učinite mňa i moju matku dvoma bohmi okrem Boha ?!" Povedal: "Oslávený si, neprislúcha mi, aby som hovoril niečo, na čo nemám právo. Ak som to povedal, iste by si o tom vedel. Poznáš, čo je vo mne a ja nepoznám, čo je v Tebe, a Ty poznáš neznámo" (116)

(116): Tento verš predpovedá udalosti, ktoré sa stanú v súdny deň, keď sa Boh najvyšší spýta Ježiša pred všetkými ľuďmi, či to bol on, kto prikázal ľuďom - kresťanom, aby si z neho i z jeho matky urobili dvoch bohov, ktorých by uctievali a ku ktorým by sa obracali okrem skutočného a jediného Boha.

. Ježiš (P.) oslavuje Boha a odpovedá, že mu neprislúcha, aby hovoril o Bohu niečo, čo nie je pravda a na čo nemá právo. Ježiš sa obracia k Bohu, aby mu Boh dosvedčil, že nič také nikomu neprikázal a že Boh dobre vie, čo ľuďom odkázal, pretože On všetko vie a pozná.

117. "Povedal som im len to, čo si mi prikázal: "Uctieвайте Boha, môjho Pána i vášho Pána." A bol som toho svedkom, pokiaľ som bol medzi nimi a keď si ma vzal k Sebe, bol si Ty nad nimi dozorcom. A Ty si svedkom všetkého" (117)

(117): Ježiš pokračuje vo svojej odpovedi na Božiu otázku z predchádzajúceho verša a hovorí: "Povedal som im len to, čo si mi prikázal, aby uctievali jedného jediného Boha, môjho Pána i ich Pána; a bol som svedkom toho, čo konajú, pokiaľ som bol medzi nimi, ale keď si ma vzal k Sebe, bol si nad nimi dozorcom už len Ty. A Ty si, Pane môj, svedkom všetkého, čo konali a čo sa deje".

118. "Ak ich potrestáš, sú to Tvoji služobníci a ak im odpustíš, Ty si mocný, múdry." (118)

(118): Ježiš pokračuje: "Ak ich potrestáš, Bože môj, sú to Tvoji služobníci a Ty máš moc nad ich životom a smrťou, nad ich trestom či odpustením a ak im odpustíš, Ty si mocný a múdry a v Tvojich rukách je ich osud."

119. Boh povedal: "Toto je deň, kedy pravdovravným pomôže ich pravdovravnosť. Majú záhrady, pôd ktorými tečú potoky; v nich budú prebývať na veky. Boh je s nimi spokojný a oni sú s Ním. To je výhra obrovská." (119)

(119): Boh nato povedal: "Toto je deň (súdny deň), kedy tým, čo pravdu hovorili, pomôže ich pravdovravnosť. Budú v záhradách, pod ktorými tečú potoky a v ktorých budú na veky.

Boh je spokojný s nimi i s tým, v čo v živote pozemskom verili a čo konali, a oni sú spokojní s tým, že sa im dostala odmena a odpustenie, ktoré im boli sľúbené. A to je veru tá obrovská výhra."

120. Bohu patrí kráľovstvo nebies i Zeme a všetko, čo je v nich; a On je všemocný.

(23:50):

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

(23:50)

23. A učinili sme Máriinho syna a jeho matku znamením pre ľudí a uchýlili sme ich na vyvýšeninu úrodnú s tečúcou vodou. (23)

(23): Boh najvyšší hovorí: A učinili sme Ježiša, Máriinho syna i jeho matku Máriu znamením pre ľudí (v spojitosti s udalosťami, ktoré ich sprevádzali) a uchýlili sme ich na vyvýšeninu s úrodnou pôdou, s plodmi a tečúcou vodou.

(43:62-66):

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى
بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ
فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَوْمِ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

(43:62-66):

62. A keď Ľsa prišiel s dôkazmi jasnými, povedal: "Prišiel som k vám s múdrosťou a aby som vám objasnil niečo z toho, o čom sa sporíte. Bojte sa Boha a poslúchnite ma. (62)
(62): A keď Ježiš prišiel k svojim ľuďom, k Izraelitom, s dôkazmi jasnými, povedal: "Bol som k vám zoslaný s múdrosťou a aby som vám objasnil niektoré otázky vášho náboženstva, o ktorých sa sporíte. Bojte sa Boha a poslúchnite Jeho príkaz, ktorý vám prinášam.

63. Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak Ho uctieajte. To je priama cesta. (63)

(63): Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak Ho uctieajte. To je priama a správna cesta (správne vedenie).

64. Skupiny sa však nezhodli medzi sebou; a beda tým, ktorí krivdiacimi boli, pred trestom dňa bolestivého. (64)

(64): Skupiny kresťanov sa však neskôr rozišli vo svojich tvrdeniach o Ježišovi, niektorí uznávali, že Ježiš je Božím služobníkom a poslom, iní zasa tvrdili, že Ježiš je Božím synom, tretí zasa, že Ježiš je Bohom. A beda tým spomedzi nich, ktorí boli nespravodliví vo svojich tvrdeniach o Bohu a o jeho poslovi Ježišovi, neujdú pred trestom dňa súdneho.

65. A či čakajú, až znenazdania nastane Hodina a oni nebudú tušiť nič ? (65)

(65): A či tí, ktorí boli nespravodlivými vo svojich tvrdeniach, čakajú s nápravou svojej nespravodlivosti, až kým znenazdania nenastane hodina súdu (súdny deň) ?. Zaujatí svojou nespravodlivosťou, nič netušiaci, nepocítia príchod tejto Hodiny a keď sa spamätajú, oľutujú svoje činy, ale už bude priveľmi neskoro.

66. Priatelia sa stanú v tento deň jeden druhému nepriateľmi, okrem bohabojných. (66)

(66): V deň súdu sa každý bude starať len o seba, aby zachránil samého seba, dokonca aj tí, ktorí boli v živote pozemskom priateľmi, obrátia sa v ten deň na nepriateľov. Výnimkou budú len tí bohabojní, ktorí boli k Bohu vo svojom živote úprimní a spravodliví.

(57:27):

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
 الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً
 ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
 حَقًّا رِعَايَتَهَا فَتَأْتِنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ

(57:27):

27. A potom sme nechali našich poslov kráčať po ich stopách a potom sme nechali nasledovať Ísu, syna Márie a dali sme mu Evanjelium a učinili sme v srdciach tých, ktorí ho nasledovali, zľutovanie a milosrdenstvo a mníšstvo, ktoré oni vymysleli - nepredpísali sme im ho - so snahou získať Božiu spokojnosť. Avšak nedodržali ho tak, ako ho mali dodržať, a tak sme dali tým, ktorí z nich uverili, odmenu a mnohí z nich sú spurní. (27)

(27): A po stopách Noema a Abraháma a ich potomstva sme nechali kráčať d'alších poslov a po nich sme nechali nasledovať Ježiša, syna Márie a dali sme mu Evanjelium a učinili sme v srdciach tých, ktorí Ježiša nasledovali, zľutovanie a milosrdenstvo a mníšstvo. Toto mníšstvo sme im neuložili, ale oni sami si ho vymysleli so snahou získať Božiu spokojnosť. Avšak aj napriek tomu, že oni sa sami od seba zaviazali toto mníšstvo dodržiavať, nedodržali ho tak, ako ho mali dodržať, a tak sme dali tým z nich, ktorí uverili, odmenu, ale mnohí z nich sú spurní a nedržia sa toho, čo majú dodržiavať.

(61:6):

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَنْبَغِي لِإِثْنَى رَسُولٍ أَلَّهِ
إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ
بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

(61:6):

6. A Ísa, syn Márie, povedal: "Synovia Izraela, prichádzam k vám ako Boží posol, potvrdzujúc, čo bolo predtým zoslané z Tóry, a oznamujúc radostnú zvesť o poslovi, ktorý príde po mne, meno ktorého bude Ahmad." A keď k nim prišiel so znameniami, povedali: "To je čaro zjavné." (6)

(6): A spomeň, Muhammad, tvojim ľuďom príbeh o tom, ako prišiel Ježiš k svojim ľuďom, k potomkom z rodu proroka Izraela a povedal im: "Synovia Izraela, ja som Boží posol zoslaný k vám, aby som potvrdil, čo vám bolo predtým zoslané v Tóre a aby som vám oznámil radostnú zvesť o poslovi, ktorý príde po mne a ktorý sa bude menovať Ahmad." A keď k nim Ježiš prišiel s jasnými znameniami, ako bolo vzkriesenie mŕtvych, vyliečenie chorých a iné, ktoré potvrdzovali jeho poslanstvo, odmietli ho a povedali: "To je čaro zjavné."

V súvislosti s prorokom, príchod ktorého Ježiš oznámil, treba spomenúť, že sa ním myslel prorok Muhammad. V Koráne je prorok Muhammad Bohom najvyšším, pomenovaný mnohými menami, ako je napr. Muhammad, Ahmad, Táha.

(61:14):

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِيْ اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ
فَقَامَتِ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيْلَ وَكَفَرَتِ طَآئِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظٰهِرِيْنَ ﴿١٤﴾

(61:14):

61. Vy, ktorí veríte, buďte pomocníkmi na ceste k Bohu tak, ako povedal Ísa, syn Márie, učeníkom: "Kto budú moji pomocníci na ceste k Bohu ?" Učeníci povedali: "My sme pomocníkmi na ceste k Bohu." A tak časť synov Izraela uverila a časť neuverila. A tak sme pomohli tým, ktorí uverili, proti ich nepriateľom a stali sa víťazmi. (61)

(61): Vy, ktorí veríte (je to adresované muslimom), uverte, dodržiavajte a bráňte náboženstvo Bohom zoslané (myslí sa tým islam) tak, ako to urobili Ježišovi učeníci predtým, keď sa ich Ježiš, syn Márie, spýtal: "Kto budú moji pomocníci na ceste, ktorá vedie k Bohu ?" Ježišovi učeníci povedali: "My sme pomocníkmi na ceste k Bohu" a pomôžeme v šírení viery, ktorú ti Boh zoslal. A tak časť rodu Izraelitov uverila v posolstvo Ježiša, a druhá nie. Mocný Boh tak pomohol tým, ktorí uverili, v boji proti ich nepriateľom, ktorých napokon premohli a zvíťazili nad nimi.

MARIAM (Mária) 19

كَهَيْتَقْصٍ ① ذُكِرَ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدَهُمُ ذَكَرِيَّا ②
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَّاءَ خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ④ وَإِنِّي
 خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 وَلِيًّا ⑤ يَرْثُنِي وَيَرِثْ مِنْ عَالِي نَعُوبٍ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑥
 يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
 مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑦ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑧ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى
 هَيْئٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑨ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي
 آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑩ فَخَرَجَ
 عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑪
 يَنْتَحِينَ خُذِ الْكِتَابَ بِغُوَّةٍ وَأَنبِئْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ⑫ وَحَنَانًا
 مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ⑬ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
 عَصِيًّا ⑭ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ⑮
 وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ⑯
 فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
 بَشَرًا سَوِيًّا ⑰ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ⑱
 قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ⑲ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ
 لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ⑳ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ

عَلَى هَيْئٍ^{٢١} وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا
 ﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ
 إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا
 ﴿٢٤﴾ فَنَادَيْتُهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِينَ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
 وَهُرِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا
 ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ
 أَحَدًا فَقُولِي إِنَّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
 فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلُهُ^{٢٧} قَالُوا يَنْمُرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا
 ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَذُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا
 ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾
 قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا
 أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا ذُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا
 بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ
 أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَى
 أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
 وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتَنَّا لِنَبْلُو الَّذِينَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾
 وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

٢٩ إِنَّا نَحْنُ ذَرِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
 ٣٠ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٣١
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْنِي أَلَمِ تَعْبُدْ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
 وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ٣٢ يَتَّبِعْهُ إِذْ يَمْنَنُ فَمَا لَهُ يَنْبَرُ
 يَأْتِيكَ فَتَتَّبِعْنِي أَهْلَكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ٣٣ يَتَّبِعْهُ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ٣٤ يَتَّبِعْهُ إِذْ يَخَافُ أَنْ
 يَمْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٣٥ قَالَ أَرَأَيْتَ
 أَنْتَ عَنْ إِلَهِتِي يَتَّبِعُ إِبْرَاهِيمَ لَبِئْسَ لَهُ تَفَكُّرًا ٣٦ وَهَجُرَنِي مَلِيًّا ٣٧
 قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٣٨ وَأَعْتَرْتُكُمْ
 وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا
 ٣٩ فَلَمَّا أَعْتَرْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٤٠ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم
 لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٤١ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
 رَسُولًا نَّبِيًّا ٤٢ وَنَدَدَيْنَاهُ مِّن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ دَجِيًّا ٤٣
 وَوَهَبْنَا لَهُ مِّن رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ٤٤ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ
 إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ٤٥ وَكَانَ يَأْمُرُ
 أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٤٦ وَأَذْكُرُ
 فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ٤٧ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ
 حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
 إِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۖ
 ﴿٥٨﴾ ۞ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
 فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُمْ كَانُوا وَعْدُهُمْ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾
 تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ
 رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
 لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا
 يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ
 لَنَخْشَرَنَّهٗمُ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾
 ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾
 ثُمَّ لَنَخْنِ أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا
 وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا
 وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ
 نَدِيًّا ﴿٧٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءْيَا ﴿٧٧﴾
 قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا
 يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ
 جُنْدًا ﴿٧٨﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَتِّيِنَّتِ الصَّالِحِينَ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٩﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِبَيْنَاتِنَا
 وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٨٠﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ آتَاهُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
 عَهْدًا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٢﴾
 وَنَرْثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٤﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
 ضِدًّا ﴿٨٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْرُثُهُمْ أَرْثًا ﴿٨٦﴾
 فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٧﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
 إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٨﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ
 وَرْدًا ﴿٨٩﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٩٠﴾
 وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٩١﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٩٢﴾ تَكَادَ
 السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٣﴾ أَنْ دَعَوْا
 لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩٤﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٥﴾ إِنْ كُلُّ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٦﴾ لَقَدْ

أَحْصَنَهُمْ وَعَدَّهُمْ عَذَابًا ۝٩٦ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۝٩٧ إِنَّ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝٩٨
 فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا
 وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ
 رِكْزًا ۝٩٩

MARIAM (Mária) 19

1. Káf, Há, Já, Ajn, Sád. (1)

(1): Táto kapitola sa začína piatimi písmenami z arabskej abecedy. Prvé je Káf (k), druhé Há (h), tretie Já (je ekvivalentom j alebo i), Ajn (nemá ekvivalent v slovenskej abecede), Sád (taktiež nemá ekvivalent v slovenskej abecede). Boh najvyšší ani prorok Muhammad muslimom neobjasnili presný cieľ, pre ktorý sú tieto písmená na začiatku niektorých kapitol.

Ibn Kesír (jeden z popredných vedcov z oblasti islamských vied ôsmeho storočia, zomrel v roku 120 islamského kalendára) o týchto písmenách napísal, že "sú uvedené, aby poukázali na nebeský pôvod Koránu."

Počet týchto písmen v Koráne je štrnásť z celkového počtu dnešnej arabskej abecedy 28 písmen. Uvedené sú na začiatku mnohých kapitol Koránu, a to v rôznych zoskupeniach.

Názorov a tvrdení ohľadom dôvodu existencie takýchto písmen na začiatku týchto kapitol je mnoho. Niektorí islamskí vedci zaoberajúci sa islamskými vedami hovoria, že ich tam Boh najvyšší nechal vložiť, aby ukázal neveriacim v dobe proroka

Muhammada, že Korán, ktorý mu bol zoslaný, je vytvorený z podobných písmen abecedy, akú vo vtedajšom čase Arabi poznali a že znamenie Koránu pre ľudí spočíva v obsahu jeho slov a viet, a nie v jeho forme, v akej bol zoslaný. I keď sa protivníci proroka Muhammada snažili zložiť verše podobné Koránu, nikdy sa im to nepodarilo, pretože ich verše nemali obsah, ktorý by vyjadroval poznanie podobné poznaniu, aké je obsiahnuté v Koráne.

Veda však neustále postupuje ďalej a je možné, že v budúcnosti získame poznatky, ktoré by nám lepšie objasnili význam týchto písmen.

2. Je to správa o milosrdenstve Pána tvojho jeho služobníkovi Zachariášovi (2)

(2): Toto je správa, ktorú ti prinášame, Muhammad, o milosrdenstve tvojho Pána k Jeho služobníkovi Zachariášovi (v Koráne sa Zachariáš nazýva Zakarijja).

3. A zvolal na Pána svojho tajným volaním. (3)

(3): Je to príbeh o tom, ako sa Zachariáš v tichosti vo svojom srdci obrátil na Boha najvyššieho.

4. Povedal: "Pane môj, kosti už vo mne zoslabli a hlava moja sa trblieta šedinami, a nebol som prosbou k tebe, Pane môj, nešťastný. (4)

(4): Zachariáš povedal: "Pane môj, moje kosti už zoslabli a šediny posiali moju hlavu, a kedykoľvek som Ťa o niečo poprosil, nikdy som nebol nešťastný alebo sklamaný a Ty si ma vždy zahrnul Svojím milosrdenstvom.

5. "A bojím sa o príbuzných po mne, a moja žena je neplodná. Daj mi teda od Seba potomka" (5)

(5): Zachariáš pokračuje: "A bojím sa o príbuzných, že po mojej smrti nebudú nasledovať posolstvo, s ktorým som bol k nim zoslaný, že zanechajú vieru a povedú ľudí do záhuby. A moja žena je neplodná, nemôže mi porodiť syna, ktorý by po mne v tomto posolstve pokračoval. Daj mi teda - Pane môj - potomka.

6. Ktorý zdedí po mne a zdedí z príbuzenstva Jakuba a učiň ho, Pane môj, uspokojivým. (6)

(6): Potomka, ktorý zdedí po mne a po jeho predkoch z príbuzenstva Jakuba (v Koráne sa Jakub nazýva Ja'qúb) vedenie a posolstvo a učiň ho, Pane môj, Tebe oddaným tak, aby si získal Tvoju spokojnosť.

7. "Zachariáš, prinášame ti radostnú zvesť o synovi, ktorého meno bude Ján a ktorému sme neučinili pred tým menovca." (7)

(7): "Zachariáš, prinášame ti radostnú zvesť o synovi, ktorého meno bude Ján (ide o Jána Krstiteľa). Veta "A ktorému sme neučinili predtým menovca" znamená, že pred narodením Jána samotné meno Ján neexistovalo a syn Zachariáša bol prvým spomedzi ľudí, ktorý dostal toto meno priamo od Boha najvyššieho.

8. Povedal: "Pane môj ! Ako môžem mať syna, keď moja žena je neplodná a ja som dosiahol vysoký vek ?" (8)

(8): Zachariáš sa spýtal: "Pane môj, ako môžem mať syna, keď moja žena je neplodná a ja som už priveľmi starý ?"

9. Povedal: "Tak povedal Pán tvoj, je to pre mňa ľahké, keď som ťa stvoril predtým, keď si nebol ničím". (9)

(9): Boh najvyšší Zachariášovi odpovedal, že On rozhodol, že

sa tak stane a že bude mať potomka. Boh ďalej Zachariášovi vysvetlil, že nie je preňho ťažké dať mu potomka, aj keď je už starý a jeho žena je neplodná, pretože tak, ako predtým stvoril jeho - Zachariáša, tak dá život aj Jánovi.

10. Povedal: "Pane môj, učiň mi znamenie." Povedal: "Tvojím znamením bude, aby si neprehovoril s ľuďmi tri noci úplné". (10)

(10): Zachariáš povedal: "Pane môj, daj mi znamenie o tom, že moja žena porodí." Boh Najvyšší povedal: "Tvojím znamením bude, aby si neprehovoril s ľuďmi tri noci a tri dni."

11. I vyšiel z mihrábu k svojim ľuďom a naznačil im: "Oslavujte Ho vo dne i v noci". (11)

(1): Mihráb je miesto alebo miestnosť určená na modlenie.

(11): Potom Zachariáš vyšiel z mihrábu ku svojim ľuďom a naznačil im (keďže sľúbil, že neprehovorí), aby oslavovali a uctievali Boha vo dne i v noci.

12. "Ján, pevne sa pridržiavaj Knihy." A dali sme mu múdrosť už v detstve. (12)

(12): Po narodení Jána sme mu odkázali: "Ján, pevne sa pridržiavaj toho, čo je v Knihe - v Tóre ". A obdarili sme ho múdrosťou už v jeho detstve.

13. A láskavosťou od nás, a očistenie. A bol zbožný (13)

(13): Tá všetka múdrosť a dobré vlastnosti, ktoré sme Jánovi dali, boli láskavosťou od nás pre jeho rodičov, ako aj očistenie a milosrdenstvo pre neho samého. A bol to zbožný a nám oddaný služobník.

14. A úctivý k svojim rodičom. A nebol povýšenecký, ani neposlušný. (14)

(14): A bol (Ján) úctivý voči svojim rodičom. Nepovyšoval sa a bol poslušným služobníkom.

15. A mier s ním v deň, keď sa narodil a v deň, keď zomrie a v deň, keď bude vzkriesený. (15)

(15): Tu sa už končí príbeh Zachariáša a jeho syna Jána a začína sa príbeh o Márii a o jej synovi Ježišovi.

16. A spomeň v Knihe Máriu, keď sa vzdialila od svojich ľudí na miesto východné. (16)

(16): A spomeň, Muhammad, čo je v Knihe (v Koráne) zoslané o Márii, keď sa vzdialila od svojich ľudí na miesto ležiace východne od nich.

17. A závojom sa od nich oddelila; a poslali sme k nej nášho anjela, ktorý sa jej zjavil v podobe dokonalého človeka. (17)

(17): A závojom sa Mária oddelila od svojich ľudí; a poslali sme k nej anjela Gabriela, ktorý sa jej zjavil v podobe dokonalého človeka.

18. Povedala: "Nech ma Milosrdný chráni pred tebou, (nechaj ma) ak si bohabojný." (18)

(18): Keď Mária zazrela anjela Gabriela v podobe dokonalého človeka, naľakala sa a obávala sa, že jej chce ublížiť, a tak povedala: "Nech ma milosrdný Boh chráni pred tebou, nechaj ma, ak si bohabojný."

19. Povedal: "Som iba poslom Pána tvojho, aby som ti daroval syna očisteného". (19)

(19): Anjel Gabriel jej nato povedal: "Som iba poslom Pána tvojho, aby som ti daroval syna očisteného."

20. Povedala: "Ako môžeme mať syna, keď sa ma nedotkol človek a nebola som nepočestná ?!" (20)

(20): Mária sa ho spýtala: "Ako môžem mať syna, keď žiaden človek sa ma nedotkol a nikdy som nebola nepočestná ?!"

21. Povedal: "Tak Pán tvoj povedal: "Je to pre mňa ľahké. (A bude tak stvorený), aby sme ho učinili znamením pre ľudí a milosrdenstvom od nás. A je to už vec rozhodnutá". (21)

(21): Anjel Gabriel povedal: "Tak Pán tvoj povedal: "Je pre mňa ľahké (je pre Boha ľahké) darovať ti syna, aj keď sa ťa nik nedotkol. Darujem ti ho (tohto syna), aby sa stal znamením pre ľudí a našim milosrdenstvom pre nich. A jeho narodenie je už vec rozhodnutá:".

Tu sa už končí dialóg medzi anjelom Gabrielom a Máriou. Islamskí vedci zaoberajúci sa výkladom Koránu s odvolaním sa na verš (21:91) napísali, že anjel Gabriel dýchol na Máriu (P.), a tak otehotnela.

22. I počala ho a vzdialila sa s ním na odľahlé miesto (22)

(22): I počala Mária Ježiša a vzdialila sa s ním na odľahlé miesto, aby ju jej ľudia neodcudzovali za to, že je tehotná.

23. A pôrodné bolesti ju priviedli ku kmeňu palmy. Povedala: "Keby som bola zomrela pred týmto a bola by som bezvýznamnou a zabudnutou." (23)

(23): A pôrodné bolesti priviedli Máriu ku kmeňu palmy, o ktorú sa oprela. Povedala opustená, cítiaca pôrodné bolesti: "Keby som bola zomrela pred týmto dňom a bola by som bezvýznamnou a zabudnutou osobou".

Ibn Kesír poslednú vetu komentoval, že keď Máriu postihli pôrodné bolesti, bola sama a bála sa, že po narodení syna ju

budú jej ľudia odsudzovať a haniť, veď bola medzi nimi známa svojou počestnosťou a dobrou povestou, a preto si želala, aby bola mŕtva a neznáma.

24. A zvolal na ňu spod nej: "Nermúť. Pán tvoj učinil pod tebou potôčik". (24)

(24): A zvolal na ňu anjel Gabriel spod palmy a povedal: "Nermúť. Pán tvoj nechal pod tebou tieť potôčik.

25. "A zatras kmeň palmy smerom k sebe, spadnú na teba čerstvé plody. (25)

(25): Anjel Gabriel pokračoval: "A zatras kmeňom palmy smerom k sebe a spadnú na teba čerstvé a zrelé plody"

26. "Jedz a pi a buď spokojná a ak by si zazrela niekoho z ľudí, povedz: "Ja som prisľúbila pôst pre Milosrdného; a neprehovorím dnes so žiadnym človekom." (26)

(26): "Jedz a pi a upokoj sa a ak by si zazrela niekoho z tvojich ľudí a pýtal by sa ťa na dieťa, povedz: "Prisľúbila som pôst pre milosrdného Boha; a neprehovorím dnes so žiadnym človekom."

27. A prišla s ním k svojmu ľudu, nesúc ho. Povedali: "Mária ! Ty si prišla s niečím neslýchaným" (27)

(27): A prišla Mária spolu s Ježišom k svojim ľuďom, nesúc ho. Keď ju ľudia zazreli, povedali: "Mária ! Ty si urobila hanebnú a neslýchanú vec."

28. "Ó, sestra Árona, tvoj otec nebol človekom zlým a tvoja matka nebola nepočestná." (28)

(28): Ľudia na adresu Márie, odsudzujúc ju, pokračovali: "Ó Mária, ty si sa zbožnosťou a cnosťou podobala Áronovi (Áron

je v Koráne nazvaný Hárún), tvoj otec nebol zlý (zlým človekom sa na tomto mieste v prvom rade myslí cudzoložník a smilník) a tvoja matka nebola nepočestná."

29. Ukázala na neho. Povedali: "Ako máme hovoriť s niekým, kto je dieťaťom v kolíske ?!" (29)

(29): Nato Mária ukázala na Ježiša, aby ho požiadali o vysvetlenie. Ľudia však povedali: "Ako máme hovoriť s niekým, kto je ešte len malým dieťaťom v kolíske ?!"

30. Povedal: "Ja som Boží služobník, dal mi Knihu a prorokom ma učinil" (30)

(30): Ježiš nato povedal: "Ja som Boží služobník, Boh mi dal Knihu a prorokom ma učinil".

31. "A učinil ma požehnaným, kdekoľvek by som bol a prikázal mi modlitbu a almužnu, pokiaľ som živý" (31)

(31): Ježiš pokračoval: "A Boh ma učinil požehnaným, kdekoľvek by som bol a prikázal mi konať modlitbu a dávať almužnu, pokiaľ som živý."

32. "A úctivým k svojej matke a neučinil ma povyšujúcim sa a nešťastným". (32)

(32): Ježiš ďalej hovoril: "A Boh ma učinil úctivým k svojej matke a neučinil ma povyšujúcim sa a nešťastným"

33. "A mier so mnou v deň, keď som sa narodil a v deň, keď zomriem a v deň, keď budem vzkriesený." (33)

(33): Ježiš pokračuje: "A nech je mier od Boha so mnou v deň, keď som sa narodil a v deň, keď zomriem a v deň, keď budem znova medzi živými."

Veta "a v deň, keď zomriem" na tomto mieste môže poukazo-

vať na skutočnosť, že všetci ľudia pred nastaním súdneho dňa zomrú a až potom budú vzkriesení. Islam považuje za jeden z veľkých príznakov blízkeho príchodu súdneho dňa návrat Ježiša medzi ľudí. V tejto spojitosti sa význam celého verša javí tak, že Ježiš sa narodil v mieri a v mieri tesne pred nastaním súdneho dňa, keď sa znova vráti na zem, aj umrie a v mieri bude znova vzkriesený. Slová "a v deň, keď zomriem" nemôžu znamenať dobu, v ktorej Ježiš žil, približne pred dvoma tisícami rokov, pretože na inom mieste v Koráne je jasne napísané, že Ježiš nebol ukrižovaný, ale že ho Boh k Sebe pozdvihol.

34. Taký bol Ísa, syn Márie, (a toto je) správa pravdivá, o ktorej sa sporia. (34)

(34): Taký bol Ježiš, syn Márie a to, čo bolo spomenuté, je pravdivá správa, o ktorej sa židia a kresťania medzi sebou sporia a o ktorej sa aj kresťania navzájom sporia. Sporia sa o tom, či sa Ježiš narodil ako dôsledok nepočestnosti panny Márie, čo tvrdili židia, alebo či je Ježiš Bohom, synom Božím, alebo súčasťou Svätej trojice.

Boh najvyšší ďalej pokračuje a hovorí Sám o Sebe:

35. Neprislúcha Bohu, aby si vzal syna. Oslávený je. Keď rozhodne o niečom, len povie: "Bud'" a bude. (35)

(35): Neprislúcha Bohu, aby si niekoho vzal za syna a On je oslávený, jediný a jedinečný. Keď rozhodne o niečom, len povie: "Bud'" a ono sa stane.

36. "A veru Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak ho uctieajte; to je rovná cesta." (36)

(36): Keď sa Ježiš k ľuďom z kolísky prihovoral, okrem toho, k čomu ich vyzval, im povedal: "A veru Boh je mojím Pánom i vašim Pánom, tak Ho uctieajte; to je veru tá správna cesta."

Týmto veršom sa končí príhovor Ježiša z kolisky k ľuďom, ktorý nadväzuje na verš č. 33.

37. Avšak skupiny sa nepohodli medzi sebou; i beda tým, čo neverili z pohľadu dňa veľkého. (37)

(37): Boh najvyšší pokračuje v nadväznosti na verš č. 35: "Avšak skupiny židov a kresťanov sa rozišli vo svojich tvrdeniach ohľadom narodenia Ježiša (pozri verš . 34); a beda tým, ktorí neuverili, keď sa stanú svedkami dňa veľkého, súdneho dňa.

38. Aký jasný bude ich sluch a zrak v deň, keď k nám prídu. Avšak krivdiaci sú dnes v zjavnom blude. (38)

(38): Sluch, zrak i myseľ tých ľudí, tých skupín, ktoré o Bohu tvrdili rôzne veci a ktorých myseľ bola v živote pozemskom zatemnená, bude veľmi jasná v súdny deň, v deň, kedy budú stáť pred Bohom. V ten deň títo ľudia, ktorí krivdili Bohu, zistia, že všetky ich tvrdenia a oni sami sa nachádzali v zjavnom blude.

39. A varuj ich pred dňom zármutku, kedy bude všetko už rozhodnuté. Avšak oni sú nedbanliví a sú neveriaci. (39)

(39): A varuj ich všetkých, Muhammad, pred dňom zármutku, pred súdnym dňom, kedy bude všetko už rozhodnuté a údel každého bude v tento deň určený podľa toho, čo vo svojom pozemskom živote konal. Avšak tí, ktorí páchajú krivdu, sú voči týmto varovaniam nedbanliví a naďalej zotrúvajú vo svojej neviere.

40. My zdedíme zem a každého, kto je na nej, a k nám je ich návrat." (40)

40): Boh Najvyšší pokračuje: "My nakoniec zdedíme zem so

všetkým a s každým, kto je na nej, a k Nám bude ich konečný návrat v deň vzkriesenia a súdu."

Boh Najvyšší tu porovnal príchod súdneho dňa s dedením. Keď človek na tomto svete zomrie, neberie si so sebou do hrobu nič z toho, čo vo svojom živote vlastnil a všetko, čo mal, niekto po ňom zdedí. Majetok v podstate vždy len mení svojho vlastníka. Takto to bude pokračovať, až kým pred súdnym dňom nezomrú všetci ľudia a všetok majetok i ten, ktorí vlastnili, ostane bez dediča, a tak sa znova vráti Bohu najvyššiemu, ktorý ho stvoril. S týmto majetkom sa vracajú i ľudia k svojmu Stvoriteľovi, nie však už so svojím majetkom, ktorý mali na zemi, pretože ten im už nepatrí, ale s majetkom odlišného druhu. Majetkom, ktorým sa ľudia budú môcť vykúpiť v tento deň, bude hodnota ich viery a dobrých skutkov, ktoré vo svojom živote vykonali.

41. A spomeň, čo je v Knihe o Abrahámovi. On bol pravdovravný a bol aj prorokom. (41)

(41): A spomeň ľuďom, Muhammad, čo je v Koráne o Abrahámovi (P.) (Abrahám je v Koráne nazvaný Ibráhím). On vždy hovoril pravdu a bol poslaný ako prorok.

V nasledujúcich veršoch nám Korán približuje príbeh o prorokovi Abrahámovi:

42. Hľa, povedal svojmu otcovi: "Otče môj ! Prečo uctievaš to, čo nepočuje a nevidí a neprospeje ti v ničom ?" (42)

(42): Keď Abrahám povedal svojmu otcovi: "Otče môj ! Prečo uctievaš modly, ktoré nepočujú a nevidia a v ničom ti neprospejú ?"

43. "Otče môj ! Dostalo sa mi z poznania to, čo sa tebe nedostalo; nasleduj ma, uvediem ťa na cestu rovnú." (43)

(43): "Otče môj ! Dostalo sa mi z poznania to, čo sa tebe

nedostalo a viem to, čo ty nevieš; nasleduj ma a uvediem ťa na cestu správnu."

44. "Otče môj ! Neuctievaj satana, veď satan bol Milosrdnému neposlušný." (44)

(44): "Otče môj ! Neuctievaj satana a nenaslúchaj jeho našepkávaniu, veď satan bol voči milosrdnému Bohu neposlušný a zaprisahal sa, že sa bude snažiť ľudí zviest' zo správnej cesty na cestu, ktorá ich dovedie k neposlušnosti."

45. "Otče môj ! Ja sa obávam, že ťa postihne trest Milosrdného a staneš sa tým satanovým spoločníkom." (45)

(45): Abrahám pokračuje: "Otče môj ! Obávam sa, že ťa postihne trest milosrdného Boha a staneš sa tak satanovým spoločníkom v pekle."

46. Povedal: "Odvraciaš sa ty od mojich bohov, Abrahám ? Ak neprestaneš, ukameňujem ťa a opusti ma nadticho". (46)

(46): Abrahámov otec mu na jeho výzvu odpovedal: "Ty sa odvraciaš od mojich bohov, Abrahám ? Ak s tou výzvou neprestaneš, ukameňujem ťa a na dlhý čas ma opusti."

47. Povedal: "Mier s tebou. Poprosím o odpustenie pre teba od Pána môjho, On je ku mne milostivý". (47)

(47): Abrahám nato povedal svojmu otcovi: "Mier s tebou. Poprosím Boha, aby ti odpustil, On je ku mne milostivý."

48. "A stráňim sa vás i toho, čo vzývate mimo Boha a budem prosiť Pána svojho, azda nebudem vzývaním svojho Pána nešťastný. (48)

(48): Abrahám pokračoval: "A budem sa vás stráňiť i toho, čo okrem Boha vzývate a budem prosiť Pána svojho o odpustenie"

a budem sa modliť k Nemu, azda nebudem tým patriť medzi nešťastných ľudí."

49. Keď sa ich stránil i toho, čo uctievali mimo Boha, darovali sme mu Izáka a Jakuba a oboch sme učinili prorokmi. (49)

(49): Vtedy, keď sa ich Abrahám stránil i toho, čo uctievali mimo Boha, Boh mu daroval dvoch synov, Izáka (Izák je v Koráne nazvaný Isháq) a Jakuba (Jakub je v Koráne nazvaný Ja'kúb) a obe jeho deti učinil prorokmi.

50. A darovali sme im z milosti Našej a učinili sme ich s vysokou povest'ou (50)

(50): A darovali sme im z našej milosti zo všetkého dobrého na tejto zemi, z majetkov, potomstva, vedenia a poznania a obdарили sme ich dobrou povest'ou medzi ľuďmi.

51. A spomeň, čo je v Knihe o Mojžišovi. On veru bol vyvoleným a bol poslom i prorokom. (51)

(51): A spomeň ľuďom, Muhammad, čo je v Koráne o Mojžišovi (Mojžiš sa v Koráne nazýva Músa). Jeho si Boh vyvolil, aby k nemu prehovoril a aby bol Jeho poslom i prorokom.

52. A zavolali sme naňho z pravej strany hory a priblížili sme si ho na dôvernú reč. (52)

(52): A zavolali sme na Mojžiša z pravej strany hory v Sinajskej púšti a privolali sme ho k nám na reč dôvernú. Ibn Abbás (jeden z prorokových súčasníkov) výraz "na dôvernú reč" vysvetlil tým, že Boh najvyšší k Mojžišovi prehovoril priamo, a nie prostredníctvom anjela Gabriela.

53. A obdarili sme ho z milosti našej jeho bratom Áronom ako prorokom. (53)

(53): A splnili sme Mojžišovi jeho prosbu, keď požiadal, aby mu Boh dal niekoho, kto by ho podporil a pomáhal mu v jeho poslanstve. Túto prosbu sme mu splnili tým, že sme mu dali brata Árona (Áron sa v Koráne nazýva Hárún), ktorého sme učinili prorokom.

54. A spomeň, čo je v Knihe o Ismáilovi. On sľuby dodržiaval a bol poslom i prorokom. (54)

(54): A spomeň ľudom, Muhammad, čo je v Koráne o prorokovi Ismailovi. On veru svoje sľuby dodržiaval a bol poslom i prorokom.

55. A prikazoval svojej rodine modlitbu a almužnu a bol u Pána svojho uspokojivý. (55)

(55): A Ismáil (Abrahámov druhý syn) prikazoval členom svojej rodiny, aby konali a dodržiavali modlitbu a aby dávali almužnu, aby bol s ním Boh spokojný.

56. A spomeň, čo je v Knihe o Idrísovi. On bol pravdovravný a bol i prorokom. (56)

(56): A spomeň ľudom, Muhammad, čo je v Koráne o prorokovi Idrísovi. On pravdu hovoril a bol i prorokom.

57. A pozdvihli sme ho na vysoké miesto. (57)

(57): A pozdvihli sme Idrisa na vysoké, čestné miesto.

58. To sú tí, ktorým Boh zoslal dobrodenie Svoje spomedzi prorokov z potomstva Adama a spomedzi tých, ktorých sme odniesli s Noeom a z potomstva Abraháma a Izraela a spomedzi tých, ktorých sme osvietili a vyvolili. Keď sú im

prednesené znamenia Milosrdného, s plačom padajú do polohy sužudu. (58)

(58): Tí všetci hore spomenutí sú Božími prorokmi, o ktorých sme ti zoslali správu (bolo ich desať, prvým bol Zachariáš a posledným Idrís) a ktorým Boh zoslal dobrodenie Svoje a obdaril ich posolstvom. Títo proroci pochádzali z potomstva Adama a z potomstva tých, ktorých sme zachránili s Noom v korábe a z potomstva Abraháma a Izraela a spomedzi tých, ktorých Boh na cestu správnu priviedol a vyvolil si ich pre oznámenie posolstiev a prorociev. Keď sú týmto všetkým prednesené Božie znamenia, skláňajú svoje hlavy pokorne k zemi do polohy "sužúd" (t.j. do polohy, v ktorej sa človek pokloní, kľakne na kolená, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou.) so slzami v očiach.

59. A po nich prišli nasledovníci, ktorí zanedbali modlitbu a sledovali svoje túžby. Tých stihne záhuba (59)

(59): Po zbožných ľuďoch a prorokoch uvedených v predchádzajúcom verši nasledovali nešťastní ľudia, ktorí zanedbali modlitbu a sledovali len svoje túžby. Skutky týchto nešťastníkov ich privedú až k záhube.

Niektorí islamskí vedci však slovo "záhuba" na tomto mieste (v arabskom jazyku "Gijjá") vysvetlili ako meno veľmi horúceho údolia v pekle. V takomto prípade by posledná veta znela: "Títo skončia v údolí Záhuby").

60. Okrem tých, ktorí sa kajali a dobro konali. Tí vojdú do Raja a nebude im ukrivdené v ničom. (60)

(60): Tí, ktorí sa kajali a dobro konali, sa záhube vyhnú a vojdú do raja a nebude im ukrivdené v ničom. Obdržia celú odmenu za dobro, ktoré konali.

61. Do záhrad Edenu, ktoré Milosrdný prisľúbil služobníkom svojim v neznámom. Sľub Jeho veru príde. (61)

(61): Vojdú do záhrad Edenu, ktoré milosrdný Boh prisľúbil služobníkom Svojim, ktorí v Neho uverili a Jeho cestu nasledovali i napriek tomu, že tieto záhrady nevideli ani nepoznali, ale uverili poslom, ktorých Boh Najvyšší ľuďom so správou o nich poslal. A veru sľub, ktorý Boh dal, príde a bude splnený.

62. Nebudú v nich počuť plané reči, len pozdravy mieru; a obživu svoju tam budú mať ráno i večer. (62)

(62): V týchto záhradách nebudú počuť žiadne plané reči, iba pozdravy mieru (v pozdrave sa hovorí: Mier s tebou) a svoju obživu tam budú mať kedykoľvek bez obmedzenia.

63. To je Raj, ktorý ako dedičstvo dávame tým z našich služobníkov, ktorí boli bohobožní. (63)

(63): Tak vyzerá raj, ktorý dávame ako dedičstvo tým z našich služobníkov, ktorí boli bohobožní v živote pozemskom.

64. "A nezostúpime jedine ak z príkazu Pána tvojho. Jemu prináleží, čo je pred nami a čo je za nami i čo je medzi tým, a Pán tvoj nie je zabudlivý". (64)

(64): Jedného dňa sa prorok Muhammad (P.) spýtal anjela Gabriela, keď sa mu nejaký čas nezjavil: "Gabriel, čo ti bránilo, aby si nás navštívil častejšie, ako nás navštevuješ ?." Ako odpoveď na prorokovu otázku bol od Boha Najvyššieho zoslaný tento verš: "A nezostúpime do pozemského sveta jedine ak z príkazu Pána tvojho a s Jeho povolením. Bohu prináleží všetko na tomto svete i v živote večnom, všetko v minulosti, v budúcnosti i v prítomnosti. Nič sa pred Ním neskryje a Pán tvoj nezabúda na nič."

65. Pán nebies a zeme a toho, čo je medzi nimi, uctievaj Ho teda a buď trpezlivý pri jeho uctievaní. Poznáš azda niekoho, kto by mu bol menovcom ? (65)

(65): Boh je Pánom nebies i zeme a všetkého, čo je medzi nimi. Uctievaj teda len Jeho a maj trpezlivosť pri Jeho uctievaní a pri plnení povinností, ktoré ti uložil. Poznáš azda niekoho, kto by si zaslúžil nieť meno, vlastnosti a veľkosť Boha najvyššieho ? Veta je tu štylizovaná vo forme otázky, pričom znamená, že niet toho, kto by si zaslúžil uctievanie okrem Boha jedného jediného.

66. A človek hovorí: "A až zomriem, budem vzkriesený živým ?" (66)

(66): A človek, ktorý neverí vo vzkriesenie, sa spytuje s údivom, odmietajúc uznať túto udalosť sľúbenú v nebeských Knihami: "A až zomriem a premením sa na prach, budem vzkriesený a vybratý z hrobu znova ako živý ?."

Ibn Kasir tento verš komentoval slovami: "Neveriaci človek sa čuduje a nepripúšťa svoje vzkriesenie po smrti aj napriek tomu, že keby pouvažoval o tom, z čoho bol stvorený, ako vznikol a narodil sa, zistil by, že vzkriesenie človeka je ľahším úkonom než jeho stvorenie.

67. A či človek nespomína, že sme ho stvorili predtým a nebol pritom ničím ? (67)

(67): A či si človek neuvedomuje, že predtým nebol ničím a my sme ho stvorili a dali mu život ?

68. Prisahám na Pána tvojho, zhromaždíme ich so satanmi, a potom ich privedieme k pekle, okolo ktorého budú na kolenách. (68)

(68): Boh prisahá Sám na Seba (adresátom je tu stále prorok

Muhammad), že týchto neveriacich zhromaždí spoločne so satanmi v deň súdny a nechá ich priviesť k peklu, okolo ktorého budú kľačať na kolenách.

69. A potom vytiahneme z každej skupiny tých, ktorí boli voči Milosrdnému najzanovitejší. (69)

(69): A potom vyberieme z každej skupiny neveriacich tých, ktorí v živote pozemskom proti Bohu najostrejšie vystupovali, odmietali uznať Jeho existenciu a moc, ktorou im dal život a ktorou ich znova vzkriesi.

70. A potom my veru najlepšie spoznáme tých, ktorí si najviac zaslúžia v ňom horieť. (70)

(70): A potom, ako vytiahneme z každej skupiny tých najzanovitejších, my spoznáme najlepšie, kto z týchto si najviac zaslúži v tomto pekle horieť.

71. A niet medzi vami nikoho, kto k nemu nepríde. Je to u Pána tvojho isté a rozhodnuté. (71)

(71): A niet nikoho, či už dobrého alebo zlého, kto by k ohňu neprišiel. Dobrí, aby spoznali, čo by ich čakalo a neveriaci a hriešnici, aby v ňom ostali. U Boha najvyššieho je to istá a rozhodnutá vec.

72. A potom zachránime tých, ktorí bohabojnými boli a ponecháme v ňom nespravodlivých na kolenách. (72)

(72): A potom, keď všetci prídu k peklu, Boh zachráni bohabojných a ponechá v ňom nespravodlivých, kľačiacich na kolenách.

73. A keď sú im prednesené naše zjavné znamenia, neveriaci veriacim hovoria: "Kto z oboch skupín je v lepšom

postavení a v úctyhodnejšom zhromaždení ?" (73)

(73): V predchádzajúcich veršoch Korán opísal, čo ľudí čaká v súdny deň, aby na to následne v tomto verši nadviazal a pripomenul reakciu neveriacich na znamenia, ktoré Boh ľuďom zoslal.

Tí neveriaci spomedzi bohatých Qurejšovcov sa spytujú chudobných veriacich s iróniou: "Ako môžeme byť my v blude a veriaci v pravde, keď máme lepšie spoločenské postavenie a úctyhodnejšie zhromaždenia ako oni ?"

Nato im Boh najvyšší odpovedá:

74. A koľko pokolení sme zahubili pred nimi, a boli bohatší a okázalejší ! (74)

(74): A koľko pokolení a ľudí sme pred nimi zahubili pre ich hriechy a činy, pokolení, ktoré boli bohatšie a okázalejšie, než sú oni.

75. Povedz: "Kto je v blude, tomu nech Milosrdný predĺži dĺžku jeho bludu a až zahliadnu to, čo im bolo sľúbené, či už trest alebo hodinu, vtedy spoznajú, kto má horšie postavenie a slabšie vojsko. (75)

(75): Povedz, Muhammad, týmto neveriacim, ktorí si myslia, že majú pravdu: "Kto z nás je v blude, tomu nech Boh predĺži dĺžku trvania tohto bludu, v ktorom sa nachádza a až títo neveriaci uzrú to, čo im bolo sľúbené, či už sľúbený trest alebo hodinu súdu, vtedy spoznajú, kto má horšie postavenie a kto sa pridá k tej slabšej strane a všetko prehral.

76. A Boh učiní tých, ktorí boli osvietení, osvietenejšími. A dobré skutky, ktoré ostanú, majú u Pána tvojho lepšiu odmenu a lepšiu odplatu. (76)

(76): A Boh učiní tých, ktorí boli osvietení a uverili v Neho,

osvietenejšími. A dobré skutky, ktoré človek koná, sledujúc za ne odmenu v živote večnom, budú Bohom najvyšším lepšie odmenené a odplatené.

Ali Bn Ebí Táleb, prorokov bratranec, rozdelil dobré skutky do troch kategórií. Do prvej zaradil tie skutky, za ktoré človek očakáva odmenu v živote pozemskom. Do druhej kategórie zaradil tie, ktorými človek sleduje odmenu v živote posmrtnom, teda v súdny deň. Tretiu kategóriu dobrých skutkov tvoria také, ktorými človek síce sleduje odmenu a získanie Božej spokojnosti v súdny deň, avšak má z nich súčasne prospech aj v živote pozemskom.

Takže dobré skutky, ktoré človeku ostanú, sú činy zaradené do druhej i tretej kategórie.

77. A či si videl toho, kto neuveril v naše znamenia a povedal: "Dostane sa mi majetku i detí" ? (77)

(77): A či si videl, Muhammad, toho, kto neveril v naše znamenia a povedal: "Dostane sa mi majetku i detí, až budem vzkriesený" ?

O dôvode zoslania tohto verša Chabbát Bn Al-Art povedal:

"Mal som u Ása Bin Wácla dlžobu, a tak som si ju šiel vypýtať (Chabbát veril v posolstvo proroka Muhammada a Ás nie). Keď som ho požiadal o splatenie dlhu, Ás mi povedal: "Nesplátim ti ho, kým neprestaneš veriť v Muhammada." Povedal som: "Neprestanem v neho veriť, kým nezomrieš a nebudeš znova vzkriesený." Ás sa spýtal: "A či budem po smrti vzkriesený ?! Tak ti teda dlžobu vyplatím, až budem vzkriesený a budú mi vrátené moje majetky a deti."

Neveriaci v skutočnosti neverili, že súdny deň nastane a každý bude súdený podľa toho, čo v živote pozemskom konal. Stávalo sa, že ich muslimovia upozorňovali na tento deň a vyzývali ich, aby uverili v Boha jedného jediného a zanechali všetko, čo

okrem Neho uctievali. Jedna z odpovedí, ktorú títo neveriaci a mušrikovia opakovali, bola, že Boh im na tomto svete dal veľa majetkov a potomstva a ak teda budú v súdny deň vzkriesení, tieto majetky a deti im budú vrátené.

78. A či spoznal neznámo alebo prijal od Milosrdného sľub ?! (78)

(78): A či tento neveriaci človek, ktorý tvrdí, že sa mu po smrti vrátia jeho majetky a deti (majetky a deti sa v tom čase považovali za pýchu muža), spoznal neznámo a to, čo príde v budúcnosti alebo dostal od Boha Najvyššieho sľub, že mu v živote posmrtnom tieto pôžitky zabezpečí ?!.

79. Nie. Zapišeme, čo hovorí a dĺžku jeho trestu mu predĺžime. (79)

(79): Nie, veru nebude po jeho vôli. Zapišeme všetko, čo hovorí a dĺžku jeho trestu mu ešte predĺžime.

80. A zdedíme po ňom všetko, o čom hovorí, a príde k Nám osamotený (80)

(80): A k nám sa dostane nakoniec všetko, čo v živote pozemskom mal i vlastnil a v súdny deň príde k nám osamotený bez akýchkoľvek majetkov, detí či zástancov, ktorí by od neho trest odvrátili.

81. A vzali si mimo Boha božstvá, aby boli pre nich Izzá. (81)

(81): Izzá (podstatné meno Izz) tu znamená poctu, česť, oporu, pýchu. Verš teda znamená: A prijali títo neveriaci okrem Boha iné božstvá, aby im boli oporou a pýchou.

82. Nie. Ony ich uctievanie odvrhnú a stanú sa ich protiv-

níkmi. (82)

(82): Nie, tieto božstvá nebudú ich oporou v živote pozemskom ani posmrtnom, ba naopak, tieto božstvá v súdny deň zavrhnú uctievanie týchto neveriacich a stanú sa ich protivníkmi.

83. A či si nevidel, že sme na neveriacich vyslali satanov, ktorí ich neprestajne nabádajú ? (83)

(83): A či si nevidel, Muhammad, že sme vyslali na tých, ktorí neuverili, satanov, ktorí ich neustále a neprestajne k hriešnosti a neposlušnosti nabádajú ?

84. Tak sa neponáhľaj, pretože my odpočítavame ich dni. (84)

(84): Neponáhľaj sa, Muhammad, s prosbou o ich trest, pretože my už odpočítavame ich dni v živote pozemskom.

85. V deň, keď zhromaždíme bohobojných u Milosrdného ako delegáciu (85)

(85): Odpočítavame ich dni ku dňu, kedy zhromaždíme bohobojných u milosrdného Boha v podobe delegácie ctených a vážených, ktorí čakajú na svoju odmenu.

86. A povedieme hriešnikov do pekla ako smädné stádo. (86)

(86): A odpočítavame ich dni ku dňu, kedy povedieme hriešnikov do pekla ako smädné stádo tiav, ktoré túžia po vode.

87. Nebudú sa môcť prihovoriť; okrem toho, kto prijal od Milosrdného sľub (87)

(87): Títo hriešnici sa nebudú môcť prihovoriť u Boha najvyššieho za nikoho, pretože budú mať nízke postavenie. Výnimkou budú len tí, ktorým to Boh milosrdný sľúbil a povolil.

88. A hovoria: "Milosrdný si vzal dieťa". (88)

(88): A hovoria: "Boh Milosrdný si vzal dieťa. Táto veta sa vzťahuje na každého, kto pridružuje Bohu deti, či už synov alebo dcéry.

89. Veru ste prišli s niečím hrôzostrašným. (89)

(89): Veru to, čo hovoríte o Bohu, že si učinil syna alebo dcéru, je výmyslom a klamstvom strašným, ohromným a odpudzujúcim.

90. Nebesá sa z toho takmer roztrhnú, zem sa rozpraská, hory sa zrútia a rozpadnú, (90)

(90): Nebesá sa z toho, čo hovoria takmer roztrhnú, zem sa popraská, utvoria sa trhliny a hory sa zrútia a rozpadnú sa.

91. Že Milosrdnému dieťa pripisujú (91)

(91): Takmer všetko sa rozpadne a zrúti, pretože Bohu milosrdnému deti i potomstvo pripisujú.

92. A neprislúcha Milosrdnému, aby si vzal dieťa (92)

(92): A pritom neprislúcha Bohu milosrdnému, keďže On je jedinečný a Tvorcom všetkého ostatného, aby mal syna, dcéru či spoločníka.

93. A niet nikoho na nebesiach a na zemi, kto by neprišiel k Milosrdnému ako služobník. (93)

(93): A každý, kto je na nebesiach a na zemi, príde k Bohu milosrdnému v súdny deň v postavení Jeho služobníka bez ohľadu na to, či v Neho veril, alebo nie a aké postavenie predtým mal.

94. On ich obsiahol a spočítal ich (dokonalým) spočítaním. (94)

(94): Boh obsiahol a zahrnul Svojou absolútnou znalosťou všetko, čo stvoril, všetkých Svojich služobníkov a spočítal ich s úplnou dokonalosťou.

95. A všetci k Nemu prídu v deň zmŕtvychvstania sami. (95)

(95): A každý z týchto služobníkov bude stáť pred Bohom v deň zmŕtvychvstania osamelý, bez akýchkoľvek majetkov, spoločníkov, moci či ochrancov.

96. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, voči tým Milosrdný láskavosť (ľudí) učiní. (96)

(96): Boh vloží do srdca ostatných ľudí láskavosť voči tým, ktorí uverili a dobré skutky konali.

Prorok Muhammad (P.) povedal: "Keď si Boh obľúbi niektorého služobníka, zavolá na anjela Gabriela: "Obľúbil som si toho a toho, tak si ho obľúb aj ty." Anjel Gabriel to zvolá na nebesiach; a potom je tomuto človeku daná láskavosť ostatných ľudí voči nemu, čo bolo vyjadrené vetou "... voči tým Milosrdný láskavosť (ľudí) učiní." A ak sa Boh na niekoho zo svojich služobníkov nahnevá, zvolá na anjela Gabriela: "Nahneval som sa na toho a toho." Anjel Gabriel to zvolá na nebesiach; a potom vznikne voči tomuto človeku hnev ostatných ľudí."

97. A učinili sme ho zrozumiteľným v tvojom jazyku, aby si ním radostnú zvesť zbožným oznámil a aby si ním varoval ľud svárlivý. (97)

(97): A učinili sme tento Korán, Muhammad, ľahko zrozumiteľným v tvojom jazyku, aby si ním radostnú zvesť zbožným oznámil, ale aby si ním i ľudí svárlivých varoval.

98. A koľko pokolení sme zahubili pred nimi ! Cítiš azda niekoho z nich alebo počuješ jeho hlas ? (98)

(98): A koľko pokolení sme predtým zahubili za to, čo konali ! Cítiš azda, Muhammad, že by niekto z nich ostal alebo počuješ hlas niektorého z nich ?.

Boh najvyšší týmto veršom ukončil kapitolu "Mária". Poukázal na skutočnosť, koľko ľudí prišlo na svet pred tými, čo v posolstvo proroka Muhammada neuverili, jednosť Boha neuznali, povyšovali sa a tvrdohlavo trvali na svojom, ale nakoniec všetci z tohto sveta odišli. Nič im nepomohlo a po nikom z nich neostali žiadne viditeľné stopy. Nech by človek konal čokoľvek a akokoľvek, vždy sa nakoniec naplní vôľa Boha najvyššieho a k Nemu sa jedného dňa vráti.

To je koniec kapitoly "Mária".

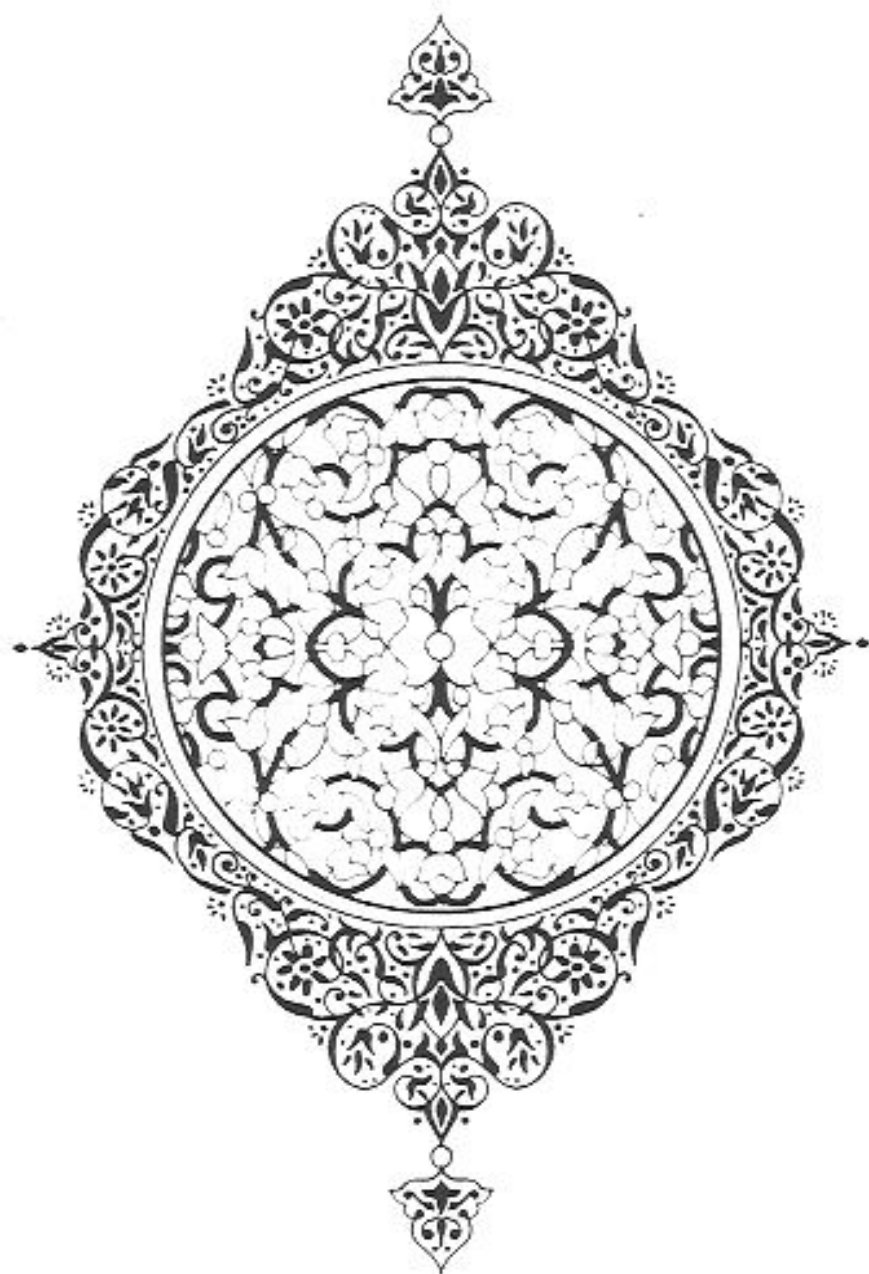
(2:62):

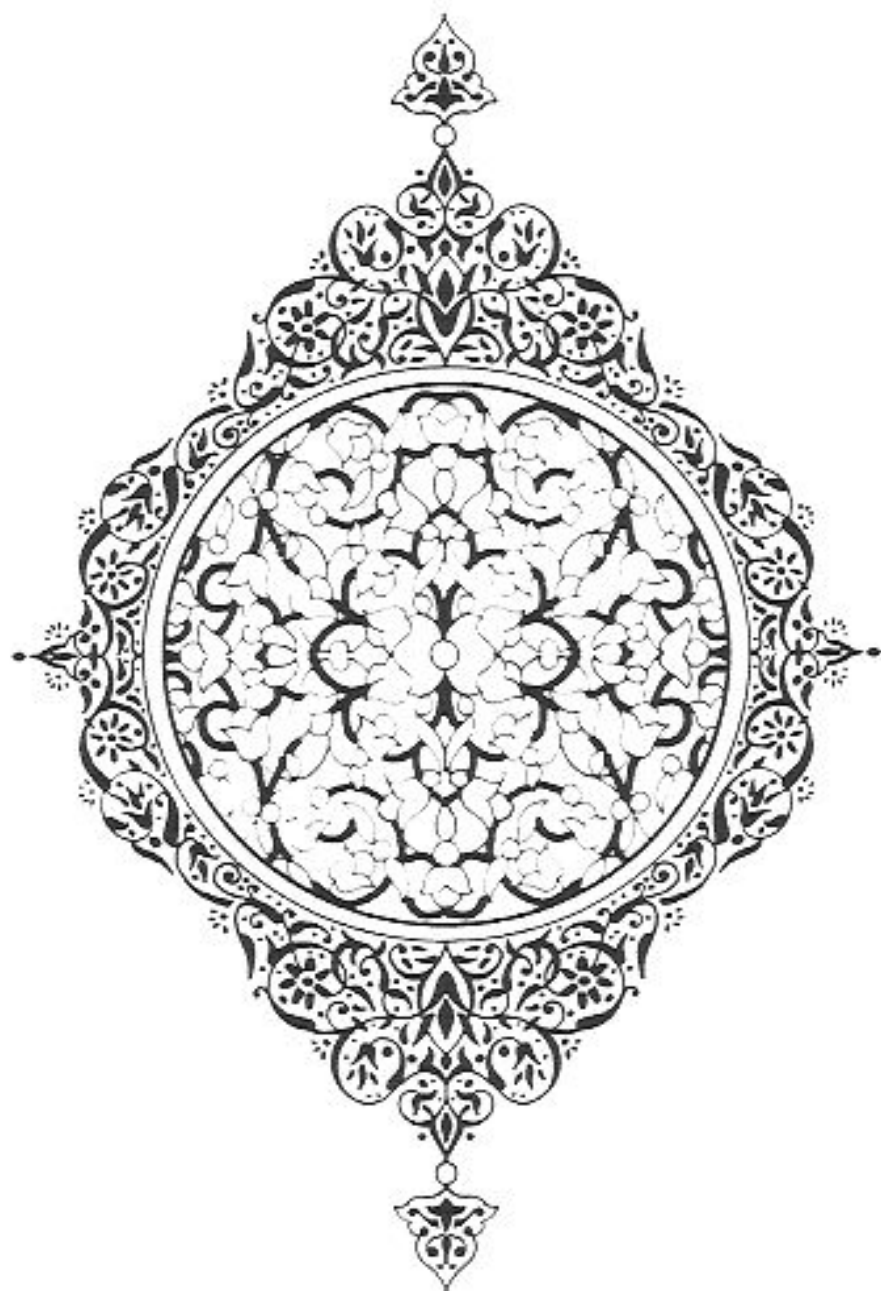
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰبِرِينَ مَن
ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

(2:62):

62. Tí, ktorí uverili a židia a kresťania a sábijovci, tým z nich, ktorí uverili v Boha a v súdny deň a konali dobro, majú svoju odmenu u Pána svojho a nie je o nich strach a ani nebudú zarmútení. (62)

(62): Verš hovorí, že tí, ktorí uverili (myslia sa tým muslimovia) a židia, kresťania a sabijovci - ten z nich, kto uveril v Boha a v súdny deň a konal dobro, o tých sa netreba báť v súdny deň a oni nebudú ani zarmútení, lebo ich odmena je u Boha Najvyššieho.

Slovník

A

Allah - Slovo Allah znamená v arabskom jazyku Boh. Takže slovo Boh a Allah sú synonymá. Muslimovia uznávajú prorokov a posolstvá, ktoré boli ľuďom zoslané od čias Adama až po Muhammada (Požehnanie a mier s nimi). Muslimovia teda uctieujú toho istého Boha ako židia i kresťania, avšak s jedným hlavným rozdielom, že muslimovia uznávajú jedinosť a jedinečnosť Boha, ktorý nespľodil, nebol splodený a ktorému sa nik v ničom nevyrovná.

Al-Mesíh - Je to jedno z mien, ktorými Korán nazýva Ježiša. Ježiš sa v Koráne nazýva týmito menami: al-Mesíh, t.j. Mesiáš a Ísa. Niekde sa používa prvé, inde zasa druhé meno.

I

Ismáíl (Ismael) - Je meno

proroka Ismáíla, syna proroka Abraháma, z potomstva ktorého pochádza aj prorok Muhammad a Arabi.

Izzá (podstatné meno Izz) - Znamená: pocta, česť, opora, pýcha.

M

Míhráb - miesto určené na modlenie.

Mušrikovia - (Jednotné číslo: Mušrik, t.j. pridružujúci) - Ide o ľudí, ktorí síce uctiejú Boha, ale k Nemu pridružujú niečo alebo niekoho iného v domnienke, že ich tieto veci alebo títo ľudia priblížia k Bohu alebo im zabezpečia u Boha odpustenie ich hriechov a ochranu pred peklom.

R

Rúh - V arabskom jazyku znamená dušu, avšak Korán

toto slovo používa aj na označenie anjela Gabriela.

Rúh al-Quds - V arabskom jazyku znamená duch svätý a myslí sa ním anjel Gabriel.

S

Sábijovci - Je to názov určitej skupiny ľudí. Niektorí muslimskí vedci hovoria, že sábijovci sú určitá skupina kresťanov, iní zasa hovoria, že sú to ľudia, ktorí nemali žiadne náboženstvo ale verili v Boha, tretí zasa, že sú to ľudia, ktorí zanechali svoje náboženstvo a prijali iné (a preto Arabi hovorili tým židom a kresťanom, ktorí prijali islam, že sú sábijovci). Takže slovo sábijovci môže mať viacero významov, avšak vždy sa jedná o ľudí, ktorí uctievali Boha.

Siddíqa - Znamená, že silno verila. Mária (P.) bola pomenovaná podľa tejto vlastnosti, pretože verila úprimne a opravdivo v znamenie zoslané

Bohom Najvyšším a v posolstvo svojho syna Ježiša.

Sužúd - Poklona, ktorú muslimovia konajú počas modlitby (alebo aj mimo nej) a v ktorej sa modliaci pokloní, kľakne na kolená, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou.

U

Úklady - Na mnohých miestach v Koráne je napísané, že Boh strojí úklady voči tým, ktorí stroja úklady proti Jeho poslom i oddaným veriacim. Čitatelia mnohokrát žiadali vysvetliť význam toho, ako Boh strojí úklady proti zlu ?. Keď sa v arabskom jazyku a v Koráne hovorí, že Boh najvyšší strojí úklady, myslí sa tým presný opak toho, ako keď povieme o človeku, že strojí úklady. Ide tu o zvláštnosť arabského jazyka. V prípade, keď povieme, že Boh strojí úklady, myslíme tým, že niekomu prekazil zlý čin alebo úklady, na ktoré sa

chystal a obrátil zlo, ktoré
chcel konať proti nemu samé-
mu a takýmto spôsobom ho aj
potrestal. Takže pokiaľ by sme
sa v prekladoch stretli s
podobnou konštrukciou vety,
vždy nesie v sebe ten istý výz-
nam, ktorý sme uviedli.

Záver

Predložená publikácia a jej obsah môže vyvolať v čitateľoch rôzne pocity. Treba si však uvedomiť, že v nej tlmočíme správu, znamenie a posolstvo pre všetkých ľudí. Boh najvyšší si ponechal tú moc, aby v súdny deň ľudí rozsúdil a Sám určil, čo bolo správne, a čo nie. Z toho od samého začiatku vychádzal aj islam: Oznamovať ľuďom posolstvo, ktoré Boh v Koráne zoslal a ponechať každému slobodu, zvoliť si to, čo uzná za správne. Tomu zodpovedá aj skutočnosť, že kresťania existovali a existujú aj dnes na území arabských i islamských štátov a majú od počiatkov zaručenú slobodu svojho náboženstva a mnoho kostolov i chrámov, ktoré boli vybudované ešte pred zoslaním islamu, dodnes existujú a používajú sa. V dnešnej dobe žije na území arabských štátov niekoľko miliónov kresťanov rôznych cirkví.

Boh najvyšší v Koráne ľuďom káže, aby o všetkom premýšľali, aby uvažovali a používali svoj rozum, ktorý im dal. Boh nám káže, aby sme o Jeho existencii neustále uvažovali a hľadali dôkazy, ktoré by nás ešte väčšmi o Ňom a o Jeho moci presvedčili. Hľadať máme vždy vôkol nás, v tom, čo On stvoril. Prikazuje nám, aby sme aj o samotnej otázke viery premýšľali, aby sme ju neprijali len preto, že ju uznávali naši rodičia či predkovia. Na mnohých miestach Korán všetkých ľudí, vrátane muslimov, upozorňuje, že v súdny deň sa bude každý zodpovedať za svoje skutky i za to, ako svoj rozum i ostatné danosti použil a nikomu tam nepomôže odôvodnenie, že nasledoval to, čo jeho predkovia nasledovali.

Počas života proroka Muhammada (Požehnanie a mier s ním), keď ešte prorok začínal v Mekke šíriť svoje posolstvo, muslimovia sa dostali do tiesne, ktorej ich neveriaci z obyvateľov

Mekky vystavili a ktorou sa ich snažili odradiť od nového náboženstva. Prorok poslal časť muslimov do Etiópie a povedal im: "Keby ste išli do krajiny al-Habaša (približne dnešné územie Etiópie), našli by ste v nej kráľa, u ktorého sa nikomu neukrivdí. Je to krajina pravdy, (ostaňte tam) až kým vám Boh neumožní východisko z toho, v čom ste.". Takže časť muslimov odišla do Etiópie, aby poprosila kráľa o útočisko. Keď sa neveriaci v Mekke o tom dopočuli, poslali svojho posla s mnohými darmi k tomuto kráľovi so žiadosťou, aby muslimov neprijal a vyhнал ich.

Keď boli muslimovia i tento posol predvedení pred kráľa, posol neveriacich ho požiadal, aby muslimov vyhнал a povedal, že muslimovia kresťanstvo, Ježiša i jeho matku hania a odovzdal mu dary, ktoré so sebou priniesol.

Kráľ sa obrátil na zástupcu muslimov a spýtal sa ho: "Čo je to za náboženstvo, pre ktoré ste opustili to, čo vaši ľudia uznávajú a neprijali ste pritom ani moje náboženstvo a ani iné náboženstvá?".

Tu prehovoril jeden z muslimov, Žafar Bin Ebí Táleb a povedal: "Kráľu ! Boli sme ľuďmi, ktorí blúdili v neznalosti, uctievali sme modly, jedli mŕtvoly, dopúšťali sa nemravností. Nestýkali sme sa so svojimi príbuznými, ubližovali sme našim susedom a silní z nás okrádali slabých. Takí sme boli, až kým nám Boh neposlal posla spomedzi nás. Poznáme jeho pôvod, pravdovravnosť, dodržiavanie záväzkov a počestnosť; on nás vyzval k viere v Boha, aby sme uznali jeho jedinosť a uctievali Ho, aby sme zanechali to, čo sme uctievali z kameňov a modiel mimo Boha my i naši otcovia a prikázal nám, aby sme pravdu hovorili, dodržiavali svoje záväzky, stýkali sa s príbuznými, zakázal nám nemravnosti .., a tak sme mu uverili a uverili v neho. Nasledovali sme to, s čím k nám prišiel od Boha. Naši ľudia nám začali ubližovať, ukrivdili nám a obkľúčili nás. Preto sme prišli do tvojej krajiny a vybrali sme si ťa pred inými,

chceli sme byť tvojimi susedmi a dúfali sme, že nám nebude u teba ukrivdené."

Kráľ ho potom požiadal, aby mu povedal niečo z toho, s čím prišiel posol Muhammad od Boha.

Žafar mu odriekol časť kapitoly "Mária", načo sa kráľovi spustili slzy z očí, až bola mokrá celá jeho brada a potom muslimom povedal: "Toto i to, s čím prišiel Ježiš, má rovnaký pôvod. Potom sa obrátil k poslom neveriacich a povedal: "Odíd'te, prisahám na Boha, neodovzdám vám ich a nebude im ublížené."

Poslovia neveriacich sa však nevzdali a povedali kráľovi: "Kráľu ! Oni hovoria o Ježišovi, synovi Márie obrovskú lož, pošli pre nich a spýtaj sa ich na to, čo hovoria." Kráľ poslal pre muslimov a spýtal sa ich na to, čo Žafar Bin Ebí Táleb povedal: "Hovoríme o ňom to, s čím prišiel náš prorok Muhammad (P.), ktorý hovorí: "Je služobníkom Božím, dušou zoslanou od neho a slovom, ktoré zoslal Márii, ako panne a zbožnej."

Kráľ zohol svoju ruku k zemi, vzal z nej tenký prútik a potom povedal: "Prisahám na Boha, že to, čo si povedal, neukrivdilo Ježišovi, synovi Márie ani vo veľkosti tohto prúta."

Potom vrátil poslom neveriacich ich dary a ešte viac si obľúbil muslimov, ktorí požiadali o jeho ochranu. Poslovia neveriacich sa vrátili do Mekky so sklamaním.

Po čase sa začalo povrávať, že ľudia v Mekke prijali islam, a tak sa táto skupina muslimov rozhodla odísť. Keď sa však priblížili k Mekke, zistili, že to všetko o prijatí islamu ľuďmi z Mekky bola lož, a preto sa potom museli po jednom dať pod ochranu niektorého z kmeňov v Mekke.

Neskôr prorok Muhammad (P.) dostal od kráľa, ktorý nechal pozdravovať proroka Muhammada, mnohé cenné dary, medzi ktorými bola aj otrokyňa menom Mária Quptská (pochádzajúca

z quptských kresťanov, ktorí dnes žijú v Egypte), ktorá prijala islam a s ktorou sa neskôr prorok Muhammad aj oženil a mal s ňou svojho jediného syna, ktorý zomrel ešte za jeho života.

Keď po čase etiópsky kráľ zomrel, prorok Muhammad zvolal muslimov a pomodlil sa s nimi za dušu tohto kresťanského kráľa. (Hovorí sa tomu "modlenie v neprítomnosti nad zomrelým", ktorú vykonávajú muslimovia nad zomrelým v prípade, že sa nezúčastnili jeho pohrebu a že sa nik z muslimov nad ním nepomodlil, keď ho pochovávali. V tejto modlitbe prosia Boha o odpustenie a milosť pre zomrelého muslima) Niektorí vedci z odboru islamských vied, ktorí svojho času zozbierali prorokove výroky a tradície, pripísali na konci vetu: "A hovorí sa, že kráľ prijal islam pred svojou smrťou".

Nikto však nemôže potvrdiť či vyvrátiť skutočnosť, či tento kráľ islam ako náboženstvo prijal, alebo nie. Jedno je však isté, že kráľ prijal a uveril tomu, čo je v Koráne v kapitole "Mária", kde sa spomína príbeh Ježiša a jeho matky, že Ježiš bol len Božím poslom, a nie synom alebo súčasťou trojice.

Nie je ľahké začať premýšľať o niečom, na čo sme boli zvyknutí alebo čo berieme ako samozrejmosť, zvlášť v otázke viery a náboženstva. Ak chce však človek dospieť k správne mu pochopeniu nejakej otázky alebo skutočnosti, musí o nej uvažovať.

Nazdávame sa, že našu úlohu, t.j. oznámiť ľuďom posolstvá, ktoré im Boh najvyšší v Koráne zoslal, sme splnili. Ostáva už len na každom, ako túto prácu i verše Koránu v nej obsiahnuté bude vnímať, či sa rozhodne o ich obsahu premýšľať, alebo knižku len založí medzi ostatné.

Použitá literatúra

1. Safwat Al-Tafásir (výklad Kor'ánu v arabskom jazyku), Dr. M.A.Al-Sábuny, Dár Al-Kor'án Al-Kerím, Bejrut 1981 (1402 podľa islamského kalendára).
2. Tefsír El-Qur'an El-Azím (výklad Koránu), Imám Abí Al-Fidá Ismáíl Bin Kasir Al-Quraši Al-Dimaški, Dár Al-Mufíd, Bejrut 1983 (1403 podľa islamského kalendára).
3. The noble Qur'an in the English language, Dr. Muhammad Taqi-ud-Din Al Hilali a Dr. Muhammad Muhsin Khan. Islamic University, Al-Madina Al-Munawwara, Dar-us-Salam, Riyadh, Saudi Arabia, 1995 (1405 podľa islamského kalendára).
4. Svatý Korán, The Holly Quran with Czech transletion, GB 1990.

Korán o Ježišovi a Márii

Autor:

Abdulwahab Al-Sbenaty

Recenzenti:

Ing.: Zouheir Kotroch

Ing.: Jamal Derwesh

Jazyková úprava:

Doc. PhDr. Antónia Minárová, CSc.

Pod'akovanie

Moja vd'aka patrí každému, kto sa podieľal
na vydaní tejto publikácie.

الحمد لله الذي أعانني على إتمام هذا الكتاب. له الحمد و له الشكر
وهو المستعان على كل شيء.
أود أن أشكر كل من ساعد في إصدار و تمويل هذا الكتاب من
الاخوة المسلمين. أدعو الله تعالى أن يجزيهم خير الجزاء و أن يجعل
عونهم هذا في ميزان أعمالهم الصالحة يوم الحساب.

Publikácie, ktoré si môžete u nás objednať

1. Kor'án, tridsiata časť s vysvetlivkami v slovenskom jazyku.

Prvé vydanie v roku 1997, Rozsah: 80 strán.

2. Manželstvo v islame

Prvé vydanie v roku 1998, Rozsah: 116 strán.

3. Ježiš a Mária (mier s nimi) v Koráne

Prvé vydanie v roku 2000, Rozsah: 91 strán.

Vaše objednávky a otázky môžete zasielať na adresu:

Abdulwahab Al-Sbenaty

P.O.Box: 140

850 00 Bratislava 5

